

AGREEMENT ON INVESTMENT UNDER THE FRAMEWORK AGREEMENT ON COMPREHENSIVE ECONOMIC COOPERATION BETWEEN THE ASSOCIATION OF SOUTHEAST ASIAN NATIONS AND THE REPUBLIC OF INDIA

PREAMBLE

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia (Cambodia), the Republic of Indonesia (Indonesia), the Lao People's Democratic Republic (Lao PDR), Malaysia, the Republic of the Union of Myanmar (Myanmar), the Republic of the Philippines (Philippines), the Republic of Singapore (Singapore), the Kingdom of Thailand (Thailand) and the Socialist Republic of Viet Nam (Viet Nam), collectively, the Member States of the Association of Southeast Asian Nations, and the Government of the Republic of India;

RECALLING the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between the Association of Southeast Asian Nations and the Republic of India (Framework Agreement) signed in Bali on 8 October 2003;

RECALLING further Article 2 of the Framework Agreement reflecting their commitment to establish an ASEAN-India Regional Trade and Investment Area (RTIA) including a Free Trade Area in goods, services and investment;

RECOGNISING the objectives of promoting investment, creating a liberal, facilitative, transparent and competitive investment regime, progressively liberalising investment; strengthening cooperation in investment, facilitating

investment, improving transparency of investment rules and regulations; and providing for protection of investment;

REAFFIRMING their commitment to establish a liberal and competitive investment regime that facilitates and promotes investment within the ASEAN-India RTIA;

CONSIDERING the different levels of development and the need to provide flexibility and special and differential treatment to the newer ASEAN Member States;

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1
Scope

1. This Agreement shall apply to measures adopted or maintained by a Party relating to:

   (a) investors of any other Party; and

   (b) investments of investors of another Party in its territory, in existence as of the date of entry into force of this Agreement or established, acquired or expanded thereafter, and which, where applicable, has been admitted[1] by that Party, subject to its relevant laws, regulations and policies.

2. This Agreement shall not apply to:

   (a) government procurement;

[1] For greater certainty: (a) in the case of Thailand, protection under this Agreement shall be accorded to investments, as referred to in paragraph 1(b) of this Article, which have been specifically approved in writing for protection by the competent authorities; (b) in the case of Cambodia and Viet Nam, "has been admitted" means "has been specifically registered or approved in writing, as the case may be".

(b) subsidies or grants provided by a Party;

(c) services supplied in the exercise of governmental authority by the relevant body or authority of a Party. For the purposes of this Agreement, a service supplied in the exercise of governmental authority means any service which is supplied neither on a commercial basis nor in competition with one or more service suppliers; and

(d) any taxation measure, except under Article 11 (Transfers).

3. This Agreement shall not apply to claims arising out of events which occurred, or claims which have been raised prior to the entry into force of this Agreement.

4. (a) This Agreement does not apply to measures adopted or maintained by a Party to the extent that they are covered by the ASEAN-India Trade in Services Agreement.

(b) Notwithstanding paragraph 4 (a), for the purpose of protection, Article 7 (Treatment of Investment), Article 8 (Expropriation and Compensation), Article 9 (Compensation for Losses), Article 10 (Subrogation), Article 11 (Transfers), and Article 20 (Investment Disputes between a Party and an Investor), shall apply, *mutatis mutandis*, to any measure affecting the supply of service by a service supplier of a Party through commercial presence in the territory of any one of the other Parties pursuant to the ASEAN-India Trade in Services Agreement but only to the extent that any such measures relate to an investment as referred to paragraph 1(b) of Article 1 (Scope) and an obligation under this Agreement, regardless of whether such a service sector is

scheduled in a Party's schedule of specific services commitments made under the ASEAN-India Trade in Services Agreement.[2]

5. For the purpose of liberalisation and subject to Article 4 (Reservations), this Agreement shall apply to the following sectors:

(a) manufacturing;

(b) agriculture;

(c) fishery;

(d) forestry; and

(e) mining and quarrying.

ARTICLE 2
Definitions

For the purposes of this Agreement:

(a) **Agreement** means the Agreement on Investment under the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between the Association of Southeast Asian Nations and the Republic of India;

(b) **ASEAN** means the Association of Southeast Asian Nations which comprises of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Republic of the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam and whose members are referred to in this Agreement

[2] For greater certainty, paragraph 4 (b) does not preclude a Party from applying Article 13 (Denial of Benefits) to such service supplier in its territory.

collectively as the ASEAN Member States and individually as an ASEAN Member State;

(c) **freely usable currency** means a freely usable currency as determined by the International Monetary Fund (IMF) in accordance with the IMF Articles of Agreement and any amendments thereto;

(d) **IMF Articles of Agreement** means the *Articles of Agreement of the International Monetary Fund*;

(e) **investment**[3] means every kind of asset that an investor owns or controls in the territory of another Party, and that has the characteristics of an investment, including such characteristics as the commitment of capital, the expectation of gain or profit, or the assumption of risk.

Forms that an investment may take include, but are not limited to:

(i) shares, stocks and other forms of equity participation in a juridical person and rights derived therefrom;

(ii) bonds, debentures, loans, and other debt instruments of a juridical person and rights derived therefrom;

(iii) movable and immovable property and other property rights such as mortgages, liens or pledges;

(iv) intellectual property rights recognised under the laws and regulations of each Party and

[3] For greater certainty, the definition of investment shall be read in accordance with subparagraph 1(b) of Article1 (Scope). The term "investment" does not include an order or judgment entered in a judicial or administrative action.

connected with the substantial business operation of a juridical person of that Party;

(v) claims to money or to any contractual performance related to a business of a juridical person and having financial value. For greater certainty, investment does not mean claims to money that arise solely from (a) commercial contracts for sale of goods or services; or (b) the extension of credit in connection with such commercial contracts;

Investment will not include any other claims to money that do not involve subparagraph (e) (i) to (vii) of this Article;

(vi) rights under contracts, including turnkey, construction, management, production or revenue-sharing contracts;

(vii) business concessions required to conduct economic activity and having financial value conferred by law or under a contract, including concessions related to natural resources.

For the purpose of the definition of investment in this Article, returns that are invested shall be treated as investments and any alteration of the form in which assets are invested or reinvested shall not affect their character as investments;

(f) **investor of a Party** means a natural person of a Party or a juridical person of a Party that is making, or has made an investment in the territory of another Party;

(g) **juridical person** means any legal entity duly constituted or otherwise organised under applicable laws of a Party, whether for profit or otherwise, and whether privately-owned or governmentally-owned,

including any corporation, trust, partnership, joint venture, sole proprietorship, association or cooperatives;

(h) **juridical person of a Party** means a juridical person constituted or organised under the applicable laws of that Party;

(i) **measure** means any measure by a Party, whether in the form of a law, regulation, rule, procedure, decision, administrative action and includes measures taken by:

(i) central, regional, or local governments and authorities; and

(ii) non-governmental bodies in the exercise of powers delegated by central, regional, or local governments or authorities;

(j) **natural person of a Party** means a person possessing the nationality or citizenship of that Party in accordance with its laws and regulations.

In the case of Brunei Darussalam, in accordance with its laws, regulations and national policies, the term "natural person of a Party" means a person possessing the nationality of Brunei Darussalam or a Permanent Resident of Brunei Darussalam who does not possess the nationality of another Party or non-Party. Brunei Darussalam shall request bilateral consultations with another Party, on a case-by-case basis, on the issue of whether to recognise such Permanent Resident as an investor of Brunei Darussalam;

(k) **newer ASEAN Member States** means the Kingdom of Cambodia, the Lao People's Democratic Republic, the Republic of the Union of Myanmar and the Socialist Republic of Viet Nam;

(l) **Parties** mean the ASEAN Member States and India, collectively;

(m) **Party** means an ASEAN Member State or India;

(n) **returns** mean amounts yielded by or derived from an investment, including profits, dividends, interest, capital gains, royalties, fees, or payments in connection with intellectual property rights;

(o) **WTO** means the World Trade Organization; and

(p) **WTO Agreement** means the *Marrakesh Agreement Establishing the World Trade Organization*, done on 15 April 1994 .

ARTICLE 3
National Treatment

1. Each Party shall accord to investors of another Party, and to investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope), in relation to the establishment, acquisition, expansion, management, conduct, operation, liquidation, sale, transfer or other disposition of investments, treatment no less favourable than that it accords, in like circumstances, to its own investors and their investments.[4]

2. The treatment to be accorded by a Party under paragraph 1 of this Article means, with respect to a regional or local level, treatment no less favourable than the most favoured treatment accorded at that regional or local level, in like circumstances, to investors, and investments of the investors, of the Party to which it forms a part.

[4] The Party shall not exercise any discrimination against investors of another Party or their investments. Another Party means an ASEAN Member State or India.

3. A Party shall not be obliged to extend to the investors of another Party the benefits or privileges arising from customs union, free trade agreements or similar bilateral, regional or international agreements or arrangements of which that Party is or may become a member, including any arrangements between or among ASEAN Member States.

4. A determination of whether investments or investors are in "like circumstances" should be made, based upon an objective assessment of all circumstances on a case-by-case basis, including, *inter alia*:

(a) the sector the investor is in;

(b) the location of the investment;

(c) the aim of the measure concerned; and

(d) the regulatory process generally applied in relation to the measure concerned.

The examination shall not be limited to or biased towards any one factor.

5. Extension of financial assistance or measures taken by a Party in favour of its investors and their investments in pursuit of legitimate public purpose including the protection of health, safety, the environment shall not be considered as a violation of this Article.

ARTICLE 4
Reservations[5]

1. Article 3 (National Treatment) shall not apply to:

[5] For greater certainty, India shall provide a common single Schedule of Reservations which will be applied without discrimination among ASEAN Member States, and ASEAN Member States shall provide their respective Schedule of Reservations.

(a) any existing non-conforming measure that is maintained by a Party at:

(i) the central level of government as set out by that Party in its Schedule of Reservations in List 1;

(ii) the regional level of government as set out by that Party in its Schedule of Reservations in List 1; or

(iii) the local level of government.

(b) the continuation or prompt renewal of any non-conforming measure referred to in subparagraph (a); or

(c) an amendment to any non-conforming measure referred to in subparagraph (a) to the extent that the amendment does not decrease the conformity of the measure, as it existed at the date of entry into force of the Party's Schedule of Reservations in List 1, with Article 3 (National Treatment).

2. Article 3 (National Treatment) shall not apply to any reservation for measures that a Party adopts or maintains with respect to existing or new and emerging sectors, sub-sectors or activities, as set out in List 2.

3. Other than pursuant to any procedures for the modification of Schedules of Reservations, a Party may not, under any measure adopted after the date of entry into force of this Agreement and covered by List 2, require an investor of another Party, by reason of its nationality, to sell or otherwise dispose of an investment existing at the time the measure becomes effective.

4. Procedures for the modification of the Schedules of Reservations referred to in paragraph 3 of this Article are to be pursuant to Article 6 (Work Programme).

5. Nothing in this Agreement shall be construed so as to derogate from rights and obligations under international agreements in respect of protection of intellectual property rights to which the Parties are party, including the *WTO Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights* (TRIPS Agreement) and other treaties concluded under the auspices of the World Intellectual Property Organization.

6. A Party may take reservations to exclude admission, establishment, acquisition, expansion, management, conduct, operation, liquidation, sale, transfer or other disposition of portfolio investments from the benefits of this Agreement. Such reservations shall be notified upon entry into force of this Agreement.

ARTICLE 5
Review of Reservations[6]

1. If, after this Agreement enters into force, a Party enters into any agreement on investment with a non-Party, it could give consideration to a request by another Party for the incorporation herein of treatment no less favourable than that provided under the aforesaid agreement. Any such incorporation will be subject to mutual agreement and should maintain the overall balance of commitments undertaken by each Party under this Agreement.

2. As part of the review of this Agreement pursuant to Article 28 (Review), the Parties agree to review their respective Schedules of Reservations with a view to

[6] For greater certainty, India shall provide a common single Schedule of Reservations, which will be applied without discrimination among ASEAN Member States, and ASEAN Member States shall provide their respective Schedule of Reservations.

improving reservations on national treatment with regard to the establishment, acquisition or expansion of investments.

ARTICLE 6
Work Programme

1. The Parties shall enter into discussions on:

   (a) Schedules of Reservations to this Agreement; and

   (b) Procedures for the modification of Schedules of Reservations.

2. The Parties shall conclude the discussions referred to in paragraph 1 of this Article, within three (3) years from the date of entry into force of this Agreement unless the Parties otherwise agree. These discussions shall be overseen by the Joint Committee on Investment established under Article 23 (Joint Committee on Investment).

3. Schedules of Reservations referred to in paragraph 1 of this Article shall enter into force on a date agreed to by the Parties.

4. Notwithstanding anything to the contrary in this Agreement, Article 3 (National Treatment), Article 28 (Review), and paragraphs 1 to 5 of Article 4 (Reservations), shall not apply until the Parties' Schedules of Reservations have entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article.

5. For the purpose of subparagraph (j) of Article 2 (Definitions), the Parties recognise that the criteria for recognition of Brunei Darussalam's Permanent Residents may be established during such bilateral consultations.

ARTICLE 7
Treatment of Investment

1. Each Party shall accord to investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope), fair and equitable treatment and full protection and security.

2. For greater certainty:[7]

(a) fair and equitable treatment requires each Party not to deny justice in any legal or administrative proceedings;

(b) full protection and security requires each Party to take such measures as may be reasonably necessary to ensure the protection and security of the investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope); and

(c) the concepts of "fair and equitable treatment" and "full protection and security" do not require treatment in addition to or beyond that which is required under customary international law, and do not create additional substantive rights.

3. A determination that there has been a breach of another provision of this Agreement, or of a separate international agreement, does not establish that there has been a breach of this Article.

ARTICLE 8
Expropriation and Compensation

1. A Party shall not expropriate or nationalise investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) either

[7] In the case of Indonesia, only subparagraphs 2(a) and (b) shall apply where Indonesia is the Party according treatment under this Article.

directly or through measures equivalent to expropriation or nationalisation ("expropriation"), except:

(a) for a public purpose;

(b) in a non-discriminatory manner;

(c) on payment of prompt, adequate, and effective compensation; and

(d) in accordance with due process of law.

2. A measure or a series of related measures by a Party cannot constitute an expropriation unless it interferes with a tangible or intangible property right in an investment as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope). Such measure addresses two situations:

(a) the first situation is direct expropriation, where an investment as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) is nationalised or otherwise directly expropriated through formal transfer of title or outright seizure; and

(b) the second situation is where a measure or series of related measures by a Party has an effect equivalent to direct expropriation without formal transfer of title or outright seizure.

3. The determination of whether a measure or series of related measures by a Party, in a specific fact situation, constitutes an expropriation of the type referred to in subparagraph 2(b) of this Article requires a case-by-case, fact-based inquiry that considers, among other factors:

(a) the economic impact of the government measure, although the fact that a measure or series of related measures by a Party has an adverse effect on the economic value of an investment,

standing alone, does not establish that such an expropriation has occurred;

(b) whether the government measure breaches the government's prior binding written commitment to the investor whether by contract, licence or other legal document; and

(c) the character of the government measure, including its objectives and whether the measure is disproportionate to the public purpose.

4. The compensation referred to in subparagraph 1(c) of this Article shall:

(a) be paid without delay;[8]

(b) be equivalent to the fair market value of the expropriated investment at the time when or immediately before the expropriation was publicly announced,[9] or when the expropriation occurred, whichever is applicable;

(c) not reflect any change in value because the intended expropriation had become known earlier; and

(d) be effectively realisable and freely transferable.

5. In the event of delay, the compensation shall include an appropriate interest at the prevailing commercial rate.[10]

---

[8] The Parties understand that there may be legal and administrative processes that need to be observed before payment can be made.

[9] In the case of the Philippines, the time when or immediately before the expropriation was publicly announced refers to the date of filing of the Petition for Expropriation.

[10] For Cambodia, Malaysia, Myanmar, Philippines, Thailand and Viet Nam, in the event of delay, the rate and payment of interest of compensation for expropriation of investments of investors of another Party shall be determined in accordance with

The compensation, including any accrued interest, shall be payable either in the currency in which the investment was originally made or, if requested by the investor, in a freely usable currency.

6. If an investor requests payment in a freely usable currency, the compensation referred to in subparagraph 1(c) of this Article, including any accrued interest, shall be converted into the currency of payment at the market rate of exchange prevailing on the date of payment.

7. This Article does not apply to the issuance of compulsory licences granted in relation to intellectual property rights, in accordance with the TRIPS Agreement.

8. Notwithstanding paragraphs 1, 4, 5 and 6 of this Article, any measure of expropriation relating to land shall be as defined in the expropriating Party's existing domestic laws and regulations and any amendments thereto, and shall be for the purposes of and upon payment of compensation in accordance with the aforesaid laws and regulations.

9. Non-discriminatory regulatory measures by a Party or measures and awards by judicial bodies of a Party that are designed and applied in pursuit of public policy to achieve legitimate public interest or public welfare objectives, such as the protection of public health, safety, and the environment, do not constitute expropriation of the type referred to in subparagraph 2(b) of this Article.

ARTICLE 9
Compensation for Losses

Investors of a Party whose investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) in the territory of another Party suffer losses owing to war or other armed

---

their laws, regulations and policies provided that such laws, regulations and policies are applied on a non-discriminatory basis.

conflict, a state of national emergency or civil disturbances in the territory of the latter Party, shall be accorded by the latter Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, if any, no less favourable than that which the latter Party accords to its own investors and their investments or to investors of any other Party or non-Party and their investments.

ARTICLE 10
Subrogation

1. If a Party or an agency of a Party makes a payment to an investor of that Party under a guarantee, a contract of insurance or other form of indemnity it has granted on non-commercial risk in respect of an investment, the other Party shall recognise the subrogation or transfer of any right or claim in respect of such investment. The subrogated or transferred right or claim shall not be greater than the original right or claim of the investor.

2. Where a Party or an agency of a Party has made a payment to an investor of that Party and has taken over rights and claims of the investor, that investor shall not, unless authorised to act on behalf of the Party or the agency making the payment, pursue those rights and claims against the other Party.

3. In any proceeding involving an investment dispute, a Party shall not assert, as a defence, counter-claim, right of set-off or otherwise, that the investor or the investment as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) has received or will receive, pursuant to an insurance or guarantee contract, indemnification or other compensation for all or part of any alleged loss.

4. In the exercise of subrogated rights or claims, a Party or the agency of the Party exercising such rights or claims shall disclose the coverage of the claims arrangement with its investors to the relevant Party.

ARTICLE 11
Transfers

1. Each Party shall allow all transfers relating to investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) to be made freely and without delay. Such transfers include:

(a) initial capital and additional amount to maintain or increase the investment;

(b) profits, capital gains, dividends, royalties, licence fees, technical assistance and technical and management fees, interest and other current income accruing from any investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope);

(c) proceeds from the total or partial sale or liquidation of any investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope);

(d) payments made under a contract, including a loan agreement;

(e) payments made pursuant to Article 8 (Expropriation and Compensation) and Article 9 (Compensation for Losses);

(f) payments arising out of the settlement of a dispute by any means including adjudication, arbitration or the agreement of the parties to the dispute; and

(g) earnings and other remuneration of personnel employed or engaged on contractual basis from abroad in connection with that investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope).

2. Each Party shall allow such transfers relating to an investment as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) to be made in a freely usable currency at the market rate of exchange prevailing at the time of transfer.

3. Notwithstanding paragraphs 1 and 2 of this Article, a Party may prevent or delay a transfer through the equitable, non-discriminatory, and good faith application of its laws and regulations relating to:

(a) bankruptcy, insolvency, or the protection of the rights of creditors;

(b) issuing, trading, or dealing in securities, futures, options, or derivatives;

(c) criminal or penal offences and the recovery of the proceeds of crime;

(d) financial reporting or record keeping of transfers when necessary to assist law enforcement or financial regulatory authorities;

(e) ensuring compliance with orders or judgments in judicial or administrative proceedings;

(f) taxation;

(g) social security, public retirement, or compulsory savings schemes, including provident funds, retirement gratuity programmes and employees insurance programmes;

(h) severance entitlements of employees;

(i) requirement to register and satisfy other formalities imposed by the Central Bank and other relevant authorities of a Party; and

(j) in the case of India, requirements to lock-in initial capital investments, as provided in India's Foreign Direct Investment (FDI) Policy, where applicable, provided that, any new measure which would require a lock-in period for investments should not apply to existing investments.

4. Nothing in this Agreement shall affect the rights and obligations of the Parties as members of the IMF under the IMF Articles of Agreement, as may be amended, including the use of exchange actions which are in conformity with the IMF Articles of Agreement, provided that a Party shall not impose restrictions on any capital transactions inconsistently with its specific commitments regarding such transactions, except under Article 12 (Temporary Safeguard Measures) or at the request of the IMF.

ARTICLE 12
Temporary Safeguard Measures

1. A Party may adopt or maintain measures not conforming with its obligations under Article 3 (National Treatment) relating to cross-border capital transactions or Article 11 (Transfers) in the event of serious balance of payments and external financial difficulties or under threat thereof.

2. A Party may adopt or maintain measures not conforming with its obligations under Article 11 (Transfers) in cases where, in exceptional circumstances, movements of capital cause or threaten to cause serious economic or financial disturbance or serious difficulties for the operation of monetary or exchange rate policies in the Party concerned.[11]

[11] For greater certainty, any measures taken to ensure the stability of the exchange rate including to prevent speculative capital flows shall not be adopted or maintained for the purpose of protecting a particular sector.

3. The measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article shall:

(a) be consistent with the IMF Articles of Agreement, as may be amended;

(b) avoid unnecessary damage to the commercial, economic and financial interests of another Party;

(c) not exceed those necessary to deal with the circumstances described in paragraph 1 or 2;

(d) be temporary and phased out progressively as the situation specified in paragraph 1 improves; and

(e) be applied such that any one of the other Parties is treated no less favourably than any other Party or non-Party.

4. Measures adopted or maintained pursuant to paragraph 2 of this Article shall, in addition to subparagraphs 3(a) to (e) of this Article:

(a) be phased out when conditions would no longer justify their institution or maintenance;

(b) be applied on a national treatment basis; and

(c) avoid unnecessary damage to investors and investments as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) of another Party.

5. Any restrictions adopted or maintained under paragraphs 1 and 2 of this Article or any changes therein, shall be promptly notified to the other Parties.

6. To the extent that it does not duplicate the process under the WTO, IMF, or any other similar processes, the Party adopting any restrictions under paragraph 1 of this Article shall, on the request of another Party, commence consultations in order to review the restrictions adopted by it.

ARTICLE 13
Denial of Benefits

1. A Party may deny the benefits of this Agreement to an investor of another Party that is a juridical person of the other Party and to an investment of such investor if an investor of a non-Party owns or controls the juridical person, and the denying Party:

(a) does not maintain diplomatic relations with the non-Party; or

(b) adopts or maintains measures with respect to the non-Party that prohibits transactions with the juridical person or that would be violated or circumvented if the benefits of this Agreement were accorded to the juridical person or to its investments.

2. Subject to prior notification and consultation with the other Party, a Party may also deny the benefits of this Agreement to an investor of the other Party that is a juridical person of the other Party and to investments of that juridical person and where the denying Party establishes that:

(a) the juridical person has no substantive business operations in the territory of the other Party; or

(b) the juridical person is owned or controlled by investor(s) of a non-Party or of the denying Party.

3. A juridical person is:

(a) "owned" by an investor in accordance with the laws, regulations and national policies of each Party;

(b) "controlled" by an investor if the investor has the power to name a majority of its directors or otherwise to legally direct its actions.

4. Following notification, and without prejudice to paragraph 1 of this Article, in the case of the Republic of the Philippines, the Philippines may deny the benefits of this Agreement to an investor of any other Party and to investments of that investor, where it establishes that such investor has made an investment in breach of the provisions of Commonwealth Act No. 108 (An Act to Punish Acts of Evasion of Laws on the Nationalization of Certain Rights, Franchises or Privileges) as amended by Presidential Decree No. 715, otherwise known as "the Anti-Dummy Law", as may be amended.

ARTICLE 14
Transparency

1. In order to achieve the objectives of this Agreement, each Party shall:

(a) to the extent possible make available all relevant laws, regulations, policies and administrative guidelines of general application that pertain to, or affect investments in its territory;

(b) establish or designate an enquiry point where, upon request of any natural person, juridical person or any one of the other Parties, all information relating to the measures required to be published or made available under sub-paragraph (a) may be promptly obtained; and

(c) notify the other Parties through the ASEAN Secretariat at least once annually of any investment-related agreements or arrangements which grants any preferential treatment and to which it is a party.

2. Each Party shall endeavour, upon request by another Party, to respond promptly to specific questions and provide information to that other Party with respect to matters referred to in paragraph 1 of this Article.

3. Nothing in this Agreement shall require a Party to furnish or allow access to confidential information, the disclosure of which would impede law enforcement, or otherwise be contrary to the public interest, or which would prejudice legitimate commercial interests of particular juridical persons, public or private.

4. All notifications and communications made pursuant to paragraph 1 of this Article shall be in the English language.

ARTICLE 15
Special Formalities and Disclosure of Information

1. Nothing in Article 3 (National Treatment) shall be construed to prevent a Party from adopting or maintaining a measure that prescribes special formalities in connection with an investment, including a requirement that such an investment be legally constituted under the laws or regulations of the Party, provided that such formalities do not materially impair the rights afforded by a Party to investors of another Party and their investments pursuant to this Agreement.

2. Notwithstanding Article 3 (National Treatment), a Party may require an investor of another Party, or investment, to provide information concerning that investment solely for informational or statistical purposes. The Party shall protect to the extent possible any confidential information which has

been provided from any disclosure that would prejudice legitimate commercial interests of the investor or the investments. Nothing in this paragraph shall be construed to prevent a Party from otherwise obtaining or disclosing information in connection with the equitable and good faith application of its laws.

ARTICLE 16
Special and Differential Treatment for the Newer ASEAN Member States

In order to increase the benefits of this Agreement for the newer ASEAN Member States, and in accordance with the objectives of and the Preamble to this Agreement and objectives of Article 2 (Measures for Economic Cooperation) of the Framework Agreement, the Parties shall accord, to the extent possible, special and differential treatment to the newer ASEAN Member States under this Agreement, through:

(a) technical assistance to strengthen their capacity in relation to investment policies and promotion, including in areas such as human resource development;

(b) access to information on the investment policies of other Parties, business information, relevant databases and contact points for investment promotion agencies;

(c) commitments in areas of interest to the newer ASEAN Member States; and

(d) recognising that commitments by each newer ASEAN Member State may be made in accordance with its individual stage of development.

ARTICLE 17
Promotion of Investment

The Parties shall cooperate in promoting investment activities by building upon existing agreements or arrangements already in place for economic cooperation, with the aim of advancing investment relations between the Parties through, amongst others:

(a) encouraging ASEAN-India investments;

(b) organising investment promotion activities;

(c) promoting business matching events;

(d) organising and supporting the organisation of various briefings and seminars on investment opportunities and on investment laws, regulations and policies; and

(e) conducting information exchanges on other issues of mutual concern relating to investment promotion and facilitation.

ARTICLE 18
Facilitation of Investment

Subject to their laws and regulations, the Parties shall cooperate to facilitate investments amongst ASEAN and India through, amongst others:

(a) endeavour to create the necessary environment for all forms of investment;

(b) simplifying procedures for investment applications and approvals;

(c) promoting dissemination of investment information, including investment rules, regulations, policies and procedures; and

(d) establishing one-stop investment centres in the respective host Parties to provide assistance and advisory services to the business sectors including facilitation of operating licences and permits.

ARTICLE 19
Dispute between Parties

The provisions of the *Agreement on Dispute Settlement Mechanism under the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between the Association of Southeast Asian Nations and the Republic of India* signed in Bangkok, Thailand on 13 August 2009 shall apply to the settlement of disputes between or amongst the Parties under this Agreement.

ARTICLE 20
Investment Disputes between a Party and an Investor

Scope

1. This Article shall apply to investment disputes between a Party and an investor of another Party concerning an alleged breach of an obligation of the former Party under Article 3 (National Treatment), Article 7 (Treatment of Investment), Article 8 (Expropriation and Compensation), Article 9 (Compensation for Losses) and Article 11 (Transfers), which causes loss or damage to the investor in relation to its investment as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope) with respect to the management, conduct, operation, or sale or other disposition of such investment.

2. This Article shall not apply:

(a) to investment disputes arising out of events which occurred or to investment disputes which had been settled or which were already under

judicial or arbitral process, prior to the entry into force of this Agreement; or

(b) in cases where the disputing investor holds the nationality or citizenship of the disputing Party.

3. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent a disputing investor from seeking administrative or judicial settlement available within the disputing Party.

4. For the purpose of this Article:

(a) **disputing Party** means a Party against which a claim is made under this Article;

(b) **disputing party** means a disputing investor or a disputing Party;

(c) **disputing parties** means a disputing investor and a disputing Party;

(d) **disputing investor** means an investor of a Party that makes a claim against another Party on its own behalf under this Article, and where relevant includes an investor of a Party that makes a claim on behalf of a juridical person of the disputing Party that the investor owns or controls;

(e) **ICSID** means the International Centre for Settlement of Investment Disputes;

(f) **ICSID Convention** means the *Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States*, done at Washington on 18 March 1965;

(g) **ICSID Additional Facility Rules** means the *Rules Governing the Additional Facility for the Administration of Proceedings by the Secretariat*

of the International Centre for Settlement of Investment Disputes;

(h) **New York Convention** means the *United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards,* done at New York on 10 June 1958;

(i) **non-disputing Party** means the Party of the disputing investor; and

(j) **UNCITRAL Arbitration Rules** means the arbitration rules of the United Nations Commission on International Trade Law approved by the United Nations General Assembly on 15 December 1976.

Consultation and Negotiation

5. In the event of an investment dispute referred to in paragraph 1 of this Article, the disputing parties shall as far as possible resolve the dispute through consultations and negotiations, with a view towards reaching an amicable settlement. Such consultations and negotiations, which may include the use of non-binding, third party procedures, shall be initiated by a written request for consultations and negotiations by the disputing investor to the disputing Party.

6. With the objective of resolving an investment dispute through consultations and negotiations, a disputing investor shall provide the disputing Party, prior to the commencement of consultations and negotiations, with information regarding the legal and factual basis for the dispute.

Choice of Forum

7. Where the dispute cannot be resolved as provided for under paragraph 5 of this Article within one hundred eighty (180) days from the date of written request for consultations

and negotiations, unless the disputing parties agree otherwise, it may be submitted at the choice of the disputing investor to:

(a) the courts or administrative tribunals of the disputing Party;[12]

(b) conciliation or arbitration in accordance with the ICSID Convention and the *ICSID Rules of Procedure for Arbitration Proceedings*,[13] provided that both the disputing Party and the non-disputing Party are parties to the ICSID Convention;

(c) conciliation or arbitration under the ICSID Additional Facility Rules, provided that either of the disputing Party or the non-disputing Party is a party, but not both, to the ICSID Convention;

(d) an international *ad hoc* arbitral tribunal established under the UNCITRAL Arbitration Rules; or

(e) any other arbitral institution or in accordance with any other arbitral rules, if the disputing parties agree.

Provided that submission of the dispute by the disputing investor to any courts or administrative tribunals or to any fora or any arbitration rules under subparagraphs 7(a) to (e) shall exclude resort to the other.

---

[12] This shall apply provided such courts or administrative tribunals have jurisdiction.

[13] In the case of Philippines, submission of a claim under the ICSID Convention and the ICSID Rules of Procedure for Arbitration Proceedings shall be subject to a written agreement between the disputing parties in the event that an investment dispute arises.

Conditions and Limitations on Submission of Claim

8. The submission of a dispute to conciliation or arbitration under subparagraph 7(b), (c), (d) or (e) of this Article in accordance with the provisions of this Article, shall be conditional upon:

(a) the submission of the dispute to such conciliation or arbitration taking place within three (3) years of the time at which the disputing investor became aware, or should reasonably have become aware of an alleged breach of an obligation under this Agreement causing loss or damage to the investor in relation to its investment as referred to in subparagraph 1(b) of Article 1 (Scope); and

(b) the disputing investor providing to the disputing Party a written notice of intent at least ninety (90) days before the claim is submitted. The notice of intent shall specify:

(i) either subparagraph 7(b), (c), (d) or (e) as the forum for dispute settlement and, in the case of subparagraph 7(b), whether conciliation or arbitration is being sought;

(ii) the name and address of the disputing investor and its legal representative;

(iii) the waiver of the right to initiate or continue any proceedings, excluding proceedings for interim measures of protection referred to in paragraph 30 of this Article, before any other dispute settlement fora referred to in paragraph 7 of this Article in relation to the matter under dispute;

(iv) a brief summary of the factual and legal basis of the dispute sufficient to present the

problem clearly, including the provisions of this Agreement alleged to have been breached and the relevant measure at issue, as may be applicable; and

(v) the relief sought, and where appropriate, the approximate amount of damages claimed.

9. The applicable arbitration rules shall govern the arbitration referred to in this Article except to the extent modified by the Parties in this Article.

Selection of Arbitrators

10. Unless the disputing parties agree otherwise, an arbitral tribunal established under subparagraphs 7(b), (c), (d) and (e) of this Article shall comprise three (3) arbitrators, one (1) arbitrator appointed by each of the disputing parties within seventy-five (75) days from the date the investment dispute was submitted for arbitration. The third arbitrator, who shall be the presiding arbitrator, shall be appointed by agreement of the disputing parties. If the disputing investor or the disputing Party fails to appoint their respective arbitrators within seventy-five (75) days from the date on which the investment dispute was submitted to arbitration, the Secretary-General of ICSID in the case of arbitration referred to in subparagraph 7(b) or (c) of this Article, or the Secretary-General of the Permanent Court of Arbitration (PCA) in the case of arbitration referred to in subparagraph 7(d) or (e) of this Article, on the request of either of the disputing parties, shall appoint, in his or her discretion, the arbitrator or arbitrators not yet appointed from the ICSID or PCA Panel of Arbitrators respectively, subject to the requirements of paragraph 11 of this Article.

11. Unless the disputing parties agree otherwise, the third arbitrator shall:

(a) not be of the same nationality as the disputing investor, nor be a national of the disputing Party;

(b) not have his or her usual place of residence in the territory of either disputing Party or non-disputing Party;

(c) not be employed by nor affiliated with the disputing Party, the non-disputing Party, or the disputing investor;

(d) not have dealt with the said investment dispute in any capacity; and

(e) have expertise or experience in public international law, international trade or international investment rules.

Conduct of Arbitration

12. Where issues relating to jurisdiction or admissibility are raised as preliminary objections, the tribunal shall decide the matter before proceeding to the merits.

13. A disputing Party may, no later than three (3) months after the constitution of the tribunal, file an objection that a claim is manifestly without merit or not admissible. A disputing Party may also file an objection that a claim is otherwise outside the jurisdiction or competence of the tribunal. The disputing Party shall specify as precisely as possible the basis for the objection.

14. The tribunal shall address any such objection as a preliminary question apart from the merits of the claim. The disputing parties shall be given a reasonable opportunity to present their views and observations to the tribunal. If the tribunal decides that the claim is manifestly without merit, or is otherwise not within the jurisdiction or competence of the tribunal, it shall render an award to that effect.

15. The tribunal may, if warranted, award the prevailing disputing party reasonable costs and fees incurred in submitting or opposing the objection. In determining whether such an award is warranted, the tribunal shall consider whether either the claim or the objection was frivolous or manifestly without merit, and shall provide the disputing parties a reasonable opportunity to submit their comments.

16. Unless the disputing parties otherwise agree, the place of arbitration shall be determined in accordance with the applicable arbitration rules, provided that the place shall be in the territory of a State that is a party to the New York Convention.

Transparency

17. Subject to paragraph 18 of this Article, the disputing Party may make publicly available final awards and decisions made by the tribunal.

18. Any information specifically designated as confidential that is submitted to the tribunal or the disputing parties shall be protected from disclosure to the public.

Joint Interpretation

19. The tribunal shall, on its own account or at the request of a disputing Party, request a joint interpretation of any provision of this Agreement that is in issue in a dispute. The Parties shall submit in writing any joint decision declaring their interpretation to the tribunal within sixty (60) days of the request. Without prejudice to paragraph 20 of this Article, if the Parties fail to submit such a decision within sixty (60) days, any interpretation submitted by a Party individually shall be forwarded to the disputing parties and the tribunal, which shall decide the issue on its own account.

20. A joint decision of the Parties, declaring their interpretation of a provision of this Agreement shall be

binding on the tribunal, and any decision or award issued by the tribunal must be consistent with that joint decision.

Awards

21. The award shall include:

(a) a judgment as to whether or not there has been a breach by the disputing Party of any rights conferred by this Agreement in respect of the disputing investor and its investments; and

(b) a remedy if there has been such breach. The remedy shall be limited to one or both of the following:

(i) payment of monetary damages and applicable interest; and

(ii) restitution of property, in which case the award shall provide that the disputing Party may pay monetary damages and any applicable interest in lieu of restitution.

22. A tribunal may not award punitive damages.

23. An award made by a tribunal shall be final and binding upon the disputing parties. An award shall have no binding force except between the disputing parties and in respect of the particular case.

24. The award rendered in accordance with paragraph 21 of this Article shall be final and binding upon the disputing parties. The disputing Party shall provide for the enforcement of such award and execute it without delay.[14]

[14] The Parties understand that there may be domestic legal and administrative processes that need to be observed before an award can be complied with.

25. Subject to paragraph 26 of this Article and the applicable review procedure for an interim award, a disputing party shall abide by and comply with an award without delay.[15]

26. A disputing party may not seek enforcement of a final award until:

(a) in the case of a final award under the ICSID Convention:

(i) one hundred twenty (120) days have elapsed from the date the award was rendered and no disputing party has requested revision or annulment of the award; or

(ii) revision or annulment proceedings have been completed;

(b) in the case of a final award under the ICSID Additional Facility Rules, the UNCITRAL Arbitration Rules, or the rules selected pursuant to subparagraph 7(e) of this Article :

(i) ninety (90) days have elapsed from the date the award was rendered and no disputing party has commenced a proceeding to revise, set aside, or annul the award; or

(ii) a court has dismissed or allowed an application to revise, set aside, or annul the award and there is no further appeal.

27. Each Party shall provide for the enforcement of an award in its territory.

[15] The Parties understand that there may be domestic legal and administrative processes that need to be observed before an award can be complied with.

Costs

28. Costs may also be awarded in accordance with the applicable arbitration rules.

29. The non-disputing Party shall not, in respect of a dispute which one of its investors has submitted to conciliation or arbitration in accordance with paragraph 7 of this Article, give diplomatic protection, or bring an international claim before another forum, unless the disputing Party has failed to abide by and comply with the award rendered in such dispute. Diplomatic protection, for the purposes of this paragraph, shall not include informal diplomatic exchanges for the sole purpose of facilitating a settlement of the dispute.

30. No Party shall prevent the disputing investor from seeking interim measures of protection, not involving the payment of damages or resolution of the substance of the matter in dispute before the courts or administrative tribunals of the disputing Party, prior to the institution of proceedings before any of the dispute settlement fora referred to in paragraph 7 of this Article, for the preservation of its rights and interests.

Governing Law

31. The tribunal shall decide the issues in dispute in accordance with this Agreement and the applicable rules of international law and where applicable, any relevant domestic law of the disputing Party.

ARTICLE 21
General Exceptions

1. Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination against or amongst the Parties, their investors, or their investments where like

conditions prevail, or a disguised restriction on investors of any Party or their investments, nothing in this Agreement shall be construed to prevent the adoption or enforcement by any Party of measures:

(a) necessary to protect public morals or to maintain public order;

(b) necessary to protect human, animal or plant life or health;

(c) necessary to secure compliance with laws or regulations which are not inconsistent with the provisions of this Agreement including those relating to:

(i) the prevention of deceptive and fraudulent practices to deal with the effects of a default on a contract;

(ii) the protection of the privacy of individuals in relation to the processing and dissemination of personal data and the protection of confidentiality of individual records and accounts; and

(iii) safety;

(d) imposed for the protection of national treasures of artistic, historic or archaeological value; or

(e) relating to the conservation of exhaustible natural resources if such measures are made effective in conjunction with restrictions on domestic production or consumption.

2. Insofar as measures affecting the supply of financial services are concerned, paragraph 2 (Domestic Regulation) of the *Annex on Financial Services of the General*

Agreement on Trade in Services in Annex 1B to the WTO Agreement shall be incorporated into and form an integral part of this Agreement, *mutatis mutandis*.

ARTICLE 22
Security Exceptions

1. Nothing in this Agreement shall be construed:

   (a) to require any Party to furnish any information, the disclosure of which it considers contrary to its essential security interests; or

   (b) to prevent any Party from taking any action which it considers necessary for the protection of its essential security interests, including but not limited to:

      (i) action relating to fissionable and fusionable materials or the materials from which they are derived;

      (ii) action taken in time of war or other emergency in domestic or international relations;

      (iii) action relating to the traffic in arms, ammunition and implements of war and to such traffic in other goods and materials as is carried on directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment;

      (iv) action taken so as to protect critical public infrastructure including communication, power and water infrastructures from deliberate attempts intended to disable or degrade such infrastructure; or

(c) to prevent a Party from taking any action in pursuance of its obligations under the *United Nations Charter* for the maintenance of international peace and security.

2. Each Party shall inform the other Party to the fullest extent possible of measures taken under subparagraphs 1(b) and (c) of this Article and of their termination.

3. Nothing in this Agreement shall be construed to require a Party to accord the benefits of this Agreement to an investor that is a juridical person of the other Party where a Party adopts or maintains measures in any legislation or regulations which it considers necessary for the protection of its essential security interests with respect to a non-Party or an investor of a non-Party that would be violated or circumvented if the benefits of this Agreement were accorded to such juridical person or to its investments.

4. Paragraph 3 of this Article shall be interpreted in accordance with the understanding of the Parties on Security Exceptions as set out in Annex 1, which shall form an integral part of this Agreement.

5. This Article shall be interpreted in accordance with the understanding of the Parties on non-justiciability of Security Exceptions as set out in Annex 2, which shall form an integral part of this Agreement.

ARTICLE 23
Joint Committee on Investment

1. A Joint Committee on Investment shall be established within one (1) year from the entry into force of this Agreement.

2. The functions of the Joint Committee shall be to:

(a) review the implementation and operation of this Agreement;

(b) submit a report to the Parties on the implementation and operation of this Agreement;

(c) consider and recommend to the Parties any amendments to this Agreement;

(d) supervise and coordinate the work of all Sub-Committees established under this Agreement; and

(e) carry out other functions as may be agreed by the Parties.

3. The Joint Committee on Investment:

(a) shall be composed of representatives of the Parties; and

(b) may establish Sub-Committees and delegate its responsibilities thereto.

ARTICLE 24
Communications

Each Party shall designate a contact point to facilitate communications among the Parties on any matter relating to this Agreement. All official communications in this regard shall be in the English language.

ARTICLE 25
Annexes, Footnotes and Schedules

The Annexes, footnotes and Schedules, to this Agreement shall constitute an integral part of this Agreement.

ARTICLE 26
Amendments

This Agreement may be amended by agreement in writing by the Parties and such amendments shall come into force on such date or dates as may be agreed among them.

ARTICLE 27
Withdrawal and Termination

1. Any Party may withdraw from this Agreement by giving twelve (12) months advance notice in writing to the other Parties.

2. This Agreement shall terminate if, pursuant to paragraph 1 of this Article:

   (a) India withdraws; or

   (b) this Agreement is in force for less than four (4) ASEAN Member States.

3. Any other Party may request in writing, consultations concerning any matter that would arise from the withdrawal within sixty (60) days after the date of receipt of the notice in paragraph 1 of this Article. The requested Party shall enter into consultations in good faith upon receipt of the request.

ARTICLE 28
Review

Unless otherwise agreed, the Parties shall undertake a general review of this Agreement with a view to furthering its objectives within three (3) years from the date of the entry into force of the Agreement, and every three (3) years thereafter.

ARTICLE 29
Depositary

For the ASEAN Member States, this Agreement shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN who shall promptly furnish a certified copy thereof to each ASEAN Member State.

ARTICLE 30
Entry into Force

1. Each Party shall notify the other Parties in writing upon completion of its internal requirements[16] necessary for entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on 1 July 2015 for any Party that has made such notifications provided that India and at least four (4) ASEAN Member States have made such notifications by that date.

2. If this Agreement does not enter into force on 1 July 2015 it shall enter into force, for any Party that has made the notification referred to in paragraph 1 of this Article, sixty (60) days after the date by which India and at least four (4) ASEAN Member States have made the notifications referred to in paragraph 1 of this Article.

3. After the entry into force of this Agreement pursuant to paragraph 1 or 2 of this Article, this Agreement shall enter into force for any Party sixty (60) days after the date of its notifications referred to in paragraph 1 of this Article.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned being duly authorised by their respective Governments, have signed the Agreement on Investment under the Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between the Association of the Southeast Asian Nations and the Republic of India.

---

[16] For greater certainty, the term "internal requirements" may include obtaining governmental approval or parliamentary approval in accordance with domestic law.

DONE at Nay Pyi Taw, Myanmar this Twelfth day of November in the Year Two Thousand and Fourteenth

in two original copies in the English Language.

For Brunei Darussalam:

LIM JOCK SENG
Second Minister of Foreign Affairs and Trade

For the Republic of India:

NIRMALA SITHARAMAN
Minister of State for Commerce and Industry

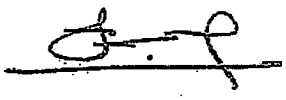
For the Kingdom of Cambodia:

SUN CHANTHOL
Senior Minister and
Minister of Commerce

For the Republic of Indonesia:

MUHAMMAD LUTFI
Minister of Trade

For the Lao People's Democratic Republic:

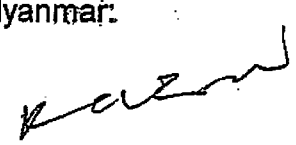
KHEMMANI PHOLSENA
Minister of Industry and Commerce

For Malaysia;

MUSTAPA MOHAMED
Minister of International Trade and Industry

For the Republic of the Union of Myanmar:

KAN ZAW
Union Minister for National Planning and Economic Development

For the Republic of the Philippines:

GREGORY L. DOMINGO
Secretary of Trade and Industry

For the Republic of Singapore:

LIM HNG KIANG
Minister for Trade and Industry

For the Kingdom of Thailand:

CHUTIMA BUNYAPRAPHASARA
Permanent Secretary
Acting for the Minister of Commerce

For the Socialist Republic of Viet Nam:

VU HUY HOANG
Minister of Industry and Trade

Annex 1
Security Exceptions

The Parties confirm the following understanding with respect to interpretation and/or implementation of this Agreement:

(a) the measures referred to in paragraph 3 of Article 22 (Security Exceptions) are measures where the intention and objective of the Party imposing the measures is for the protection of its essential security interests. These measures shall be imposed on a non-discriminatory basis and may be found in any of its legislation or regulations:

(i) In the case of India, the applicable measures referred to in paragraph 3 of Article 22 (Security Exceptions) are currently set out in the regulations framed under the Foreign Exchange Management Act,1999 (42 of 1999) (FEMA). India shall, upon request by another Party, provide information on the measures concerned;

(ii) In the case of ASEAN Member States, they do not presently adopt or maintain any unilateral measures against a non-Party or investor of a non-Party in its laws or regulations. This shall not preclude any ASEAN Member State from adopting similar measures against any non-Party or investor of a non-Party;

(b) the measures which a Party adopts or maintains with respect to a non-Party or investors of a non-Party shall not impinge upon another Party's sovereign rights to conduct its foreign policy nor shall it prohibit juridical persons of foreign investors that are subject to such measures from establishing themselves in another Party.

Annex 2
Non-Justiciability of Security Exceptions

With respect to the interpretation and/or implementation of this Agreement, the Parties confirm their understanding that disputes submitted to arbitration pursuant to paragraphs 7 and 8 of Article 20 (Investment Disputes between a Party and an Investor), where the disputing Party asserts as a defence that the measure alleged to be a breach is within the scope of a security exception as set out in Article 22 (Security Exceptions), any decision of the disputing Party taken on such security considerations shall be non-justiciable in that it shall not be open to any arbitral tribunal to review the merits of any such decision, even where the arbitral proceedings concern an assessment of any claim for damages and/or compensation, or an adjudication of any other issues referred to the tribunal.

HIỆP ĐỊNH ĐẦU TƯ TRONG KHUÔN KHỔ HIỆP ĐỊNH KHUNG VỀ HỢP TÁC KINH TẾ TOÀN DIỆN GIỮA HIỆP HỘI CÁC QUỐC GIA ĐÔNG NAM Á VÀ CỘNG HÒA ẤN ĐỘ

LỜI NÓI ĐẦU

Chính phủ Brunei Darussalam, Vương quốc Căm-pu-chia (Căm-pu-chia), Cộng hòa Indonesia (Indonesia), Cộng hòa dân chủ nhân dân Lào (Lào), Malaysia, Cộng hòa liên bang Myanmar (Myanmar), Cộng hòa Philipines (Philipines), Cộng hòa Singapore (Singapore), Vương quốc Thái Lan (Thái Lan) và Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam (Việt Nam), với tư cách tập thể, các thành viên của Hiệp hội Quốc gia Đông Nam Á, và Chính phủ của Cộng hòa Ấn Độ.

CĂN CỨ Hiệp định khung về hợp tác kinh tế toàn diện giữa Hiệp hội các Quốc gia Đông Nam Á và Cộng hòa Ấn Độ ký tại Bali ngày 8 tháng 10 năm 2013;

CĂN CỨ Điều 2 Hiệp định khung cam kết thành lập Khu vực Đầu tư và Mậu dịch ASEAN- Ấn Độ (RTIA) bao gồm Khu vực mậu dịch tự do hàng hóa, dịch vụ và đầu tư;

NHẬN THỨC được mục tiêu khuyến khích đầu tư, tạo lập một cơ chế đầu tư tự do, thuận lợi, minh bạch và cạnh tranh; từng bước tự do hóa đầu tư; tăng cường hợp tác trong đầu tư, tạo thuận lợi cho đầu tư,tăng cường tính minh bạch trong pháp luật về đầu tư và bảo hộ cho đầu tư.

KHẲNG ĐỊNH cam kết thành lập một cơ chế đầu tư tự do và cạnh tranh để tạo thuận lợi và khuyến khích đầu tư trong Khu vực Đầu tư và Mậu dịch ASEAN- Ấn Độ;

XEM XÉT mức độ phát triển khác nhau và sự cần thiết dành sự linh hoạt và đối xử đặc biệt và khác biệt cho các Quốc gia thành viên mới của ASEAN;

ĐÃ THỎA THUẬN như sau:

ĐIỀU 1
Phạm vi

1. Hiệp định này áp dụng cho các biện pháp được áp dụng hoặc duy trì bởi một Bên ký kết liên quan đến:

   (a) nhà đầu tư của bất kỳ một Bên ký kết nào khác; và

   (b) Đầu tư của nhà đầu tư của Bên ký kết khác trong lãnh thổ của Bên ký kết ban đầu, vào ngày Hiệp định này có hiệu lực hoặc được thành lập, mua lại hoặc mở rộng sau đó, và tùy từng trường hợp cụ thể, đã Bên ký kết chủ nhà chấp thuận[1] phù hợp với chính sách và pháp luật của Bên ký kết đó.

2. Hiệp định này không áp dụng đối với
   (a) mua sắm của chính phủ

   (b) trợ cấp hoặc hỗ trợ do một Bên ký kết thực hiện;

   (c) dịch vụ cung cấp trong quá trình thực thi quyền lực nhà nước bởi cơ quan có thẩm quyền của một Bên

[1] Để rõ ràng hơn (a) trong trường hợp của Thái Lan, bảo hộ theo Hiệp định sẽ phù hợp với đầu tư, như đã đề cập trong đoạn 1 (b) của Điều này, đã được phê chuẩn bằng văn bản để bảo hộ đầu tư bởi cơ quan có thẩm quyền của Thái Lan; (b) trong trường hợp của Cămpuchia và Việt Nam, "đã được chấp nhận" là "đã được đăng ký hoặc phê chuẩn bằng văn bản, trong tùy từng trường hợp cụ thể.

ký kết. Theo mục đích của Hiệp định này, dịch vụ cung cấp trong quá trình thực thi quyền lực của nhà nước là bất kỳ dịch vụ nào được cung cấp không dựa trên cơ sở thương mại cũng như không cạnh tranh với các nhà cung cấp dịch vụ khác; và

(d) các biện pháp thuế, trừ trường hợp theo Điều 11 (Chuyển tiền).

3. Hiệp định này không áp dụng đối với yêu cầu khởi kiện phát sinh từ sự kiện đã xảy ra, hoặc yêu cầu khởi kiện đã được nêu ra trước khi Hiệp định này có hiệu lực.

4. (a) Hiệp định này không áp dụng đối với biện pháp do một Bên ký kết áp dụng hoặc duy trì trong phạm vi đã được điều chỉnh tại Hiệp định Thương mại Dịch vụ ASEAN- Ấn Độ.

(b) Mặc dù có quy định tại khoản 4 (a), với mục đích bảo hộ đầu tư, Điều 7 (Đối xử đầu tư), Điều 8 (Tước quyền sở hữu và Bồi thường), Điều 9 (Bồi thường thiệt hại), Điều 10 (Thế quyền), Điều 11 (Chuyển tiền), và Điều 20 (Tranh chấp đầu tư giữa một Bên ký kết và nhà đầu tư), sẽ áp dụng, với các sửa đổi thích hợp, với bất kỳ một biện pháp nào tác động đến việc cung cấp dịch vụ của nhà cung cấp dịch vụ của một Bên ký kết thông qua hiện diện thương mại ở trên lãnh thổ của bất kỳ Bên ký kết nào khác theo Hiệp định Thương mại Dịch vụ ASEAN- Ấn Độ nhưng chỉ trong phạm vi liên quan đến một khoản đầu tư được quy định tại khoản 1(b), Điều 1 (Phạm vi) và một nghĩa vụ theo Hiệp định này, bất kể lĩnh vực dịch vụ đó có được cam kết trong Biểu cam kết cụ thể về dịch vụ của Bên ký kết đó theo Hiệp định Thương mại Dịch vụ ASEAN - Ấn Độ[2] hay không.

[2] Để rõ ràng hơn khoản 4 (b) không hạn chế một Bên ký kết từ áp dụng Điều 13 (Từ chối lợi ích) đối với nhà cung cấp dịch vụ trên lãnh thổ của Bên ký kết kia.

5. Với mục đích tự do hóa và phù hợp với quy định của Điều 4 (Các ngoại lệ), Hiệp định này áp dụng đối với các lĩnh vực sau đây:

(a) sản xuất;

(b) nông nghiệp;

(c) thủy sản;

(d) lâm nghiệp; và

(e) khoáng sản và khai thác đá

ĐIỀU 2
Định nghĩa

Với mục đích của Hiệp định này:

(a) **Hiệp định** là Hiệp định Đầu tư trong khuôn khổ Hiệp định khung về hợp tác kinh tế toàn diện giữa Hiệp hội quốc gia Đông Nam Á và Cộng hòa Ấn Độ;

(b) **ASEAN** là Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á bao gồm: Brunei Darussalam, Vương quốc Campuchia, Cộng hòa Indonesia, Cộng hòa dân chủ nhân dân Lào, Malaysia, Cộng hòa liên bang Myanmar, Cộng hòa Philipines, Cộng hòa Singapore, Vương quốc Thái Lan và Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và các quốc gia đó được gọi chung là các quốc gia thành viên ASEAN và được gọi riêng là quốc gia thành viên ASEAN.

(c) **đồng tiền tự do sử dụng** nghĩa là đồng tiền được Quỹ Tiền tệ quốc tế xác định là đồng tiền tự do sử dụng theo Điều lệ của Quỹ này và các sửa đổi sau đó;

(d) **điều lệ của IMF** nghĩa là Điều lệ của Quỹ Tiền tệ quốc tế;

(e) **đầu tư**[3] nghĩa là mọi loại tài sản mà nhà đầu tư sở hữu hoặc kiểm soát trên lãnh thổ của Bên ký kết kia, và có các đặc điểm của một khoản đầu tư, bao gồm các cam kết vốn, kỳ vọng về thu nhập hoặc lợi nhuận hoặc chấp nhận rủi ro.

Đầu tư bao gồm, nhưng không chỉ là các hình thức sau:

(i) cổ phiếu, cổ phần và bất kỳ hình thức tham gia góp vốn nào vào pháp nhân và các quyền phái sinh từ đó;

(ii) trái phiếu, giấy nhận nợ, các khoản vay và bất kỳ công cụ nợ nào khác của pháp nhân và các quyền phái sinh từ đó;

(iii) động sản và bất động sản và các quyền tài sản khác như thế chấp, cầm cố, đặt cọc;

(iv) quyền sở hữu trí tuệ được công nhận theo pháp luật của mỗi Bên ký kết và liên quan đến hoạt động kinh doanh chủ yếu của pháp nhân Bên ký kết;

(v) quyền đòi tiền hoặc quyền đối với việc thực hiện hợp đồng liên quan đến kinh doanh của pháp nhân và có giá trị tài chính. Để rõ ràng hơn, đầu tư không bao gồm các quyền đòi tiền chỉ phái sinh từ (a) hợp đồng mua bán hàng hóa hoặc dịch vụ; hoặc (b) việc cấp tín dụng liên quan đến các hợp đồng đó.

[3] Để rõ ràng hơn, định nghĩa đầu tư sẽ được hiểu theo quy định của Điều 1 (b) - Phạm vi. Khái niệm "đầu tư" không bao gồm quyết định hoặc phán quyết được ban hành trong quá trình tố tụng tư pháp hoặc hành chính

Đầu tư sẽ không bao gồm bất kỳ quyền đòi tiền nào không liên quan đến các khoản (e) (i) đến (vii) của Điều này;

(vi) các quyền theo hợp đồng, bao gồm hợp đồng chìa khóa trao tay, xây dựng, quản lý, sản xuất hoặc phân chia sản phẩm;

(vii) nhượng quyền kinh doanh đòi hỏi thực hiện hoạt động kinh tế và có giá trị tài chính theo quy định của pháp luật hoặc theo hợp đồng, bao gồm nhượng quyền liên quan đến tài nguyên thiên nhiên.

Với mục đích định nghĩa đầu tư theo Hiệp định này, thu nhập được dùng để đầu tư sẽ được coi là đầu tư, và bất kỳ việc thay đổi hình thức nào theo đó tài sản được đầu tư hoặc tái đầu tư sẽ không ảnh hưởng đến tính chất của tài sản đó là một khoản đầu tư.

(f) **nhà đầu tư của một Bên ký kết** là thể nhân hoặc pháp nhân của một Bên ký kết đang thực hiện, hoặc đã thực hiện đầu tư trên lãnh thổ của Bên ký kết khác;

(g) **pháp nhân** là bất kỳ thực thể pháp lý nào được thành lập hoặc được tổ chức phù hợp với luật áp dụng của một Bên ký kết, bất kể vì lợi nhuận hoặc phi lợi nhuận, và bất kể thuộc sở hữu tư nhân hay chính phủ, bao gồm bất kỳ công ty, quỹ tín thác, hợp danh, liên doanh, doanh nghiệp tư nhân, hiệp hội hoặc hợp tác xã;

(h) **pháp nhân của một Bên ký kết** nghĩa là pháp nhân được thành lập hoặc tổ chức theo luật áp dụng của Bên ký kết đó;

(i) **biện pháp** nghĩa là bất kỳ biện pháp nào của một Bên ký kết, bất kể dưới hình thức luật, quy định, quy tắc, thủ tục, quyết định, hành vi hành chính, và bao gồm các biện pháp thực hiện bởi:

(i) chính quyền và cơ quan có thẩm quyền cấp trung ương, cấp vùng hoặc địa phương; và

(ii) cơ quan không thuộc chính phủ thực hiện quyền lực do chính quyền và các cơ quan trung ương, cấp vùng hoặc địa phương giao cho.

(j) **thể nhân của một Bên ký kết** nghĩa là người có quốc tịch hoặc quyền công dân của một Bên ký kết phù hợp với pháp luật của Bên đó.

Trong trường hợp Brunei Darussalam, phù hợp với pháp luật và chính sách quốc gia của Brunei Darussalam, khái niệm "thể nhân của một Bên ký kết" nghĩa là người có quốc tịch của Brunei Darussalam hoặc người thường trú của Brunei Darussalam mà không có quốc tịch của Bên ký kết khác hoặc Bên không ký kết. Brunei Darussalam có thể yêu cầu tham vấn song phương với Bên ký kết khác, trên cơ sở trường hợp cụ thể, về việc công nhận người thường trú đó là nhà đầu tư của Brunei Darussalam;

(k) **các nước thành viên mới của ASEAN** nghĩa là Vương quốc Campuchia, Cộng hòa dân chủ nhân dân Lào, Cộng hòa liên bang Myanmar và Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam;

(l) **các Bên ký kết** nghĩa là tập thể các quốc gia thành viên ASEAN và Ấn Độ;

(m) **Bên Ký kết** nghĩa là một quốc gia thành viên ASEAN hoặc Ấn Độ;

(n) **thu nhập** nghĩa là khoản tiền thu được từ một khoản đầu tư, bao gồm lợi nhuận, cổ tức, lãi tiền vay, thu nhập từ vốn, thu nhập từ chuyển giao quyền sở hữu trí tuệ, phí hoặc thu nhập từ quyền sở hữu trí tuệ;

(o) **WTO** nghĩa là Tổ chức Thương mại thế giới; và

(p) Hiệp định WTO là Hiệp định Marrakesh thành lập Tổ chức Thương mại Thế giới, ký ngày 15 tháng 4 năm 1994.

ĐIỀU 3
Đối xử quốc gia

1. Mỗi Bên ký kết sẽ dành cho nhà đầu tư của Bên ký kết khác, và khoản đầu tư được quy định tại Điều 1 (b) (Phạm vi), liên quan đến thành lập, mua lại, mở rộng, quản lý, thực hiện, vận hành, thanh lý, bán, chuyển giao hoặc định đoạt theo cách khác khoản đầu tư, sự đối xử không kém thuận lợi hơn sự đối xử mà Bên đó, trong điều kiện tương tự, dành cho nhà đầu tư của nước mình và các khoản đầu tư của họ[4].

2. Khi một Bên ký kết dành sự đối xử theo khoản 1 của Điều này nghĩa là, đối với cấp vùng hoặc cấp địa phương, sự đối xử không kém thuận lợi hơn sự đối xử thuận lợi nhất mà cấp vùng hoặc cấp địa phương đó, trong điều kiện tương tự, dành cho các nhà đầu tư và các khoản đầu tư của Bên ký kết mà vùng hoặc địa phương đó là một bộ phận của Bên ký kết đó.

3. Bên ký kết sẽ không bị buộc phải dành cho nhà đầu tư của Bên ký kết khác lợi ích hoặc đặc quyền phái sinh từ liên minh hải quan, các hiệp định thương mại tự do hoặc các hiệp định hoặc thỏa thuận song phương, khu vực hoặc quốc tế tương tự mà Bên ký kết đó là thành viên hoặc có thể trở thành thành viên, bao gồm bất kỳ thỏa thuận nào giữa các nước thành viên ASEAN.

4. Việc xác định các khoản đầu tư hoặc nhà đầu tư là " trong các điều kiện tương tự" được xem xét dựa trên việc đánh giá khách quan tất cả các tình tiết, trên cơ sở từng trường hợp cụ thể, bao gồm, nhưng không chỉ là:

[4] Bên Ký kết sẽ không thực hiện bất kỳ sự phân biệt đối xử với các nhà đầu tư của Bên ký kết khác hoặc các khoản đầu tư của họ. Bên ký kết khác nghĩa là một nước thành viên ASEAN hoặc Ấn Độ.

(a) lĩnh vực đầu tư

(b) địa điểm đầu tư

(c) mục đích của các biện pháp liên quan; và

(d) quy trình pháp lý được áp dụng chung đối với các biện pháp có liên quan.

Việc xem xét sẽ không bị giới hạn hoặc nghiêng về bất kỳ một nhân tố nào.

5. Việc một Bên ký kết hỗ trợ tài chính hoặc thực hiện các biện pháp nhằm tạo thuận lợi cho nhà đầu tư của Bên ký kết đó và khoản đầu tư của nhà đầu tư phù hợp với mục đích công hợp pháp bao gồm bảo vệ sức khỏe, an toàn, môi trường sẽ không bị coi là vi phạm Điều này.

ĐIỀU 4
Bảo lưu[5]

1. Điều 3 (Đối xử quốc gia) sẽ không áp dụng đối với:

(a) bất kỳ một biện pháp hiện hành không phù hợp được duy trì bởi một Bên ký kết tại:

(i) chính quyền cấp trung ương như được Bên ký kết đó nêu tại Danh mục bảo lưu 1; hoặc

(ii) chính quyền cấp vùng như được Bên ký kết đó nêu tại Danh mục bảo lưu 1; hoặc

(iii) chính quyền cấp địa phương;

[5] Để rõ ràng hơn, Ấn Độ sẽ cung cấp một Danh mục bảo lưu áp dụng chung cho các quốc gia thành viên ASEAN, và các Quốc gia thành viên ASEAN sẽ cung cấp Danh mục bảo lưu riêng từng nước.

(b) việc tiếp tục áp dụng hoặc áp dụng lại bất kỳ biện pháp không phù hợp nào nêu ở điểm (a); hoặc

(c) việc sửa đổi bất kỳ biện pháp không phù hợp nêu ở điều (a) trong chừng mực việc sửa đổi đó không làm giảm mức độ phù hợp của biện pháp đó so với tại thời điểm có hiệu lực của Danh mục bảo lưu 1 với Điều 3 (Đối xử Quốc gia).

2. Điều 3 (Đối xử quốc gia) sẽ không áp dụng đối với bất kỳ biện pháp bảo lưu nào mà một Bên ký kết ban hành hoặc duy trì liên quan đến các ngành, phân ngành hoặc hoạt động hiện hành hoặc mới và đang phát sinh như nêu tại Danh mục 2.

3. Ngoài trường hợp thực hiện phù hợp với các thủ tục sửa đổi Danh mục ngoại lệ, Bên ký kết sẽ không sử dụng bất kỳ biện pháp nào được ban hành sau khi Hiệp định này có hiệu lực nêu trong Biểu 2 của nước mình để yêu cầu nhà đầu tư của một Bên ký kết khác, vì lí do quốc tịch của nhà đầu tư đó, bán hoặc bằng cách khác từ bỏ khoản đầu tư đang tồn tại vào thời điểm biện pháp đó có hiệu lực.

4. Thủ tục sửa đổi của Danh mục bảo lưu nêu tại khoản 3 được thực hiện theo Điều 6 (Chương trình làm việc).

5. Hiệp định này không ảnh hưởng đến quyền và nghĩa vụ theo các hiệp định quốc tế về bảo vệ quyền sở hữu trí tuệ mà các Bên ký kết tham gia, bao gồm Hiệp định của WTO về Quyền sở hữu trí tuệ liên quan đến thương mại (TRIPS) và các hiệp định khác trong khuôn khổ Tổ chức Sở hữu Trí tuệ Thế giới.

6. Một Bên ký kết có thể thực hiện các ngoại lệ để loại trừ việc quản trị, thành lập, mua lại, mở rộng, quản lý, thực hiện, vận hành, thanh lý, bán, chuyển giao hoặc định đoạt theo cách khác các khoản đầu tư gián tiếp khỏi các lợi ích của Hiệp định này. Ngoại lệ này sẽ được thông báo vào lúc có Hiệu lực của Hiệp định này.

ĐIỀU 5
Rà soát các ngoại lệ[6]

1. Nếu sau khi Hiệp định này có hiệu lực, một Bên ký kết gia nhập bất kỳ một hiệp định đầu tư nào với một Bên không ký kết, Bên ký kết đó sẽ xem xét yêu cầu của một Bên ký kết khác về việc bổ sung vào Hiệp định này sự đối xử không kém thuận lợi hơn với sự đối xử theo hiệp định nêu trên. Việc bổ sung phải được sự đồng ý của các Bên ký kết và duy trì sự cân bằng tổng thể của các cam kết được thực hiện bởi mỗi Bên ký kết theo Hiệp định này.

2. Như là một phần của việc rà soát Hiệp định này theo Điều 29 (Rà soát), các Bên ký kết đồng ý rà soát Danh mục ngoại lệ của mình nhằm cải thiện các ngoại lệ về đối xử quốc gia liên quan đến thành lập, mua lại hoặc mở rộng đầu tư.

ĐIỀU 6
Chương trình làm việc

1. Các Bên ký kết sẽ thảo luận về:

   (a) Danh mục Ngoại lệ của Hiệp định; và

   (b) Thủ tục sửa đổi Danh mục Ngoại lệ

2. Các Bên ký kết sẽ kết thúc việc thảo luận nêu tại khoản 1 của Điều này trong vòng 3 năm kể từ này Hiệp định này có hiệu lực, trừ trường hợp các Bên ký kết có thỏa thuận khác. Việc thảo luận sẽ do Ủy ban hỗn hợp về đầu tư được thành lập theo Điều 23 (Ủy ban hỗn hợp về đầu tư) xem xét.

3. Danh mục Ngoại lệ của Hiệp định nêu tại khoản 1 của Điều này sẽ có hiệu lực vào ngày do các Bên ký kết thỏa thuận.

---

[6] Để rõ ràng hơn, Ấn Độ sẽ cung cấp một Danh mục bảo lưu áp dụng chung cho các quốc gia thành viên ASEAN, và các Quốc gia thành viên ASEAN sẽ cung cấp Danh mục bảo lưu riêng từng nước.

4. Bất kể có quy định nào trái với Hiệp định này, Điều 3 (Đối xử quốc gia), Điều 28 (Rà soát), khoản 1 đến 5 của Điều 4 (Ngoại lệ), sẽ không áp dụng cho đến khi Danh mục Ngoại lệ của các Bên ký kết có hiệu lực phù hợp với khoản 3 của Điều này.

5. Với mục đích của điểm j của Điều 2 (Định nghĩa), các Bên ký kết công nhận rằng tiêu chí để thừa nhận người thường trú của Brunei Darussalam có thể được thành lập trong các cuộc tham vấn song phương.

ĐIỀU 7
Đối xử đầu tư

1. Mỗi Bên ký kết sẽ dành cho đầu tư như nêu tại điểm 1 (b) của Điều 1 (Phạm vi) sự đối xử công bằng và bình đẳng và bảo hộ an toàn và đầy đủ.

2. Để rõ ràng hơn[7]

(a) đối xử công bằng và bình đẳng yêu cầu mỗi Bên ký kết không từ chối công lý trong bất kỳ quá trình tố tụng tư pháp hoặc hành chính nào;

(b) bảo hộ an toàn và đầy đủ yêu cầu mỗi Bên ký kết phải thực hiện những biện pháp cần thiết ở mức hợp lý để bảo đảm việc bảo hộ và an toàn cho khoản đầu tư được nêu tại điểm 1 (b) của Điều 1 (Phạm vi); và

(c) khái niệm 'đối xử công bằng và bình đẳng" và "bảo hộ đầy đủ và an toàn" không đòi hỏi sự đối xử nằm ngoài hoặc vượt quá sự đối xử theo luật tập quán quốc tế, và không tạo ra các quyền bổ sung.

[7] Trường hợp của Indonesia, chỉ khoản 2 (a) và (b) sẽ áp dụng ở nước mà Indonesia là thành viên hiệp định theo Điều này

3. Việc xác định rằng đã có vi phạm một quy định của Hiệp định này, hoặc của một điều ước quốc tế khác, không có nghĩa là đã vi phạm Điều này.

ĐIỀU 8
Tước quyền sở hữu và Bồi thường

1. Mỗi Bên ký kết sẽ không tước quyền sở hữu hoặc quốc hữu hóa khoản đầu tư được quy định tại điểm 1 (b) của Điều 1 (Phạm vi) bất kể là trực tiếp hoặc thông qua biện pháp tương đương với tước quyền sở hữu và quốc hữu hóa (tước quyền sở hữu), trừ trường hợp:

(a) vì mục đích công cộng;

(b) trên cơ sở không phân biệt đối xử;

(c) có đền bù nhanh chóng, thỏa đáng và hiệu quả; và

(d) phù hợp với thủ tục pháp luật.

2. Một biện pháp hoặc một loạt các biện pháp có liên quan của một Bên ký kết sẽ không được coi là tước quyền sở hữu trừ khi các biện pháp đó tác động đến quyền tài sản hữu hình hoặc vô hình trong một khoản đầu tư được quy định tại điểm 1 (b) của Điều 1 (Phạm vi). Những biện pháp trên nói về hai trường hợp:

(a) trường hợp thứ nhất là tước quyền sở hữu trực tiếp, khi một khoản đầu tư theo quy định tại điểm 1 (b) của Điều 1 (Phạm vi) bị quốc hữu hóa hoặc bị tước quyền sở hữu trực tiếp thông qua việc chuyển giao chính thức hoặc tước đoạt hoàn toàn; và

(b) Trường hợp thứ hai là khi một biện pháp hoặc hàng loạt các biện pháp liên quan của một Bên ký kết có

tác động tương đương tước quyền sở hữu trực tiếp mà không có sự chuyển giao chính thức hoặc tước đoạt hoàn toàn.

3. Việc xác định liệu một biện pháp hoặc hàng loạt biện pháp liên quan của một Bên ký kết, trong một tình huống thực tế cụ thể, có cấu thành việc tước quyền sở hữu nêu tại điểm 2(b) của Điều này hay không cần được điều tra trong từng trường hợp cụ thể, dựa trên thực tế trong đó cân nhắc các yếu tố sau, trong số các yếu tố khác:

(a) tác động kinh tế của các biện pháp của chính phủ, mặc dù trên thực tế nếu biện pháp hoặc một loạt các biện pháp có liên quan của một Bên ký kết có tác động tiêu cực đến giá trị kinh tế của một khoản đầu tư, thì riêng việc đó không đủ cơ sở để xác định rằng việc tước quyền sở hữu đã xảy ra;

(b) khi biện pháp của chính phủ vi phạm cam kết ràng buộc bằng văn bản từ trước của Chính phủ với nhà đầu tư, bất kể cam kết đó là hợp đồng, giấy phép hoặc văn bản pháp lý khác; và

(c) tính chất của các biện pháp của chính phủ, bao gồm, mục đích biện pháp của chính phủ, và liệu biện pháp đó có mất cân đối với mục đích công hay không.

4. Việc tước quyền sở hữu theo quy định tại điểm 1(c) của Điều này sẽ:

(a) được trả không chậm trễ[8];

(b) tương ứng với giá thị trường của khoản đầu tư bị tướng quyền sở hữu tại thời điểm hoặc ngay trước

[8] Các Bên ký kết hiểu rằng trước khi thanh toán có thể cần tiến hành các thủ tục pháp lý và hành chính.

thời điểm việc tước quyền sở hữu được công bố[9], hoặc khi việc tước quyền sở hữu đã xảy ra, tùy theo thời điểm nào được áp dụng;

(c) không phản ánh sự thay đổi về giá trị do việc tước quyền sở hữu dự kiến đã bị tiết lộ từ trước;

(d) có tính thanh khoản hữu hiệu và được tự do chuyển nhượng.

5. Trong trường hợp trì hoãn, việc đền bù sẽ bao gồm lãi suất phù hợp tỷ giá thương mại đang áp dụng[10]. Tiền đền bù, bao gồm tiền lãi, sẽ được trả bằng đồng tiền đã dùng để đầu tư ban đầu, hoặc theo yêu cầu của nhà đầu tư, bằng đồng tiền tự do chuyển đổi.

6. Nếu nhà đầu tư yêu cầu trả tiền bằng đồng tiền tự do chuyển đổi, tiền đền bù nêu tại điểm 1(c) của Điều này, bao gồm lãi suất nếu có, sẽ được chuyển thành đồng tiền thanh toán theo tỷ giá thị trường tại thời điểm trả tiền.

7. Điều này không áp dụng đối với việc bắt buộc chuyển giao quyền sở hữu trí tuệ , phù hợp với Hiệp định của WTO về quyền sở hữu trí tuệ liên quan đến thương mại.

8. Mặc dù có các quy định tại khoản 1, 4, 5, và 6 của Điều này, bất kỳ biện pháp tước quyền sở hữu nào liên quan đến đất đai sẽ được xác định theo quy định tại văn bản pháp luật hiện hành của Bên ký kết tước quyền sở hữu và những sửa đổi sau đó, và sẽ được thực hiện vì mục đích và được đền bù phù hợp với pháp luật đó.

9. Các biện pháp chính sách trên cơ sở không phân biệt đối xử của một Bên ký kết được thiết kế và áp dụng để đạt được mục đích công cộng hợp pháp, như bảo vệ sức khỏe cộng đồng, an toàn, và môi trường sẽ không được coi là việc tước quyền sở hữu thuộc loại nêu tại điểm 2(b) của Điều này.

---

[9] Trong trường hợp của Philipines, là thời điểm hoặc ngay trước thời điểm việc tước quyền sở hữu được công bố căn cứ vào ngày gửi Thông báo Tước quyền sở hữu .

[10] Đối với Cămpuchia, Malaysia, Myanmar, Philipine, Thái Lan và Việt Nam, trường hợp trì hoãn, tỷ giá và việc trả lãi suất bồi thường của việc tước quyền sở hữu của khoản đầu tư của nhà đầu tư của Bên ký kết khác sẽ được xác định phù hợp với luật pháp và chính sách của các nước này với điều kiện pháp luật chính sách đó được áp dụng trên cơ sở không phân biệt đối xử.

ĐIỀU 9
Bồi thường thiệt hại

Nhà đầu tư của một Bên ký kết có khoản đầu tư như quy định tại điểm 1 (b) của Điều 1 (Phạm vi) trên lãnh thổ của bất kỳ Bên ký kết khác bị thiệt hại do chiến tranh hoặc do xung đột vũ trang khác, tình trạng khẩn cấp quốc gia hoặc bạo loạn trên lãnh thổ của Bên ký kết kia sẽ được Bên ký kết đó dành sự đối xử liên quan đến đền bù, bồi thường hoặc cách bồi thường khác không kém thuận lợi hơn sự đối xử mà Bên ký kết đó dành cho nhà đầu tư của nước mình hoặc nhà đầu tư của bất kỳ Bên ký kết hoặc Bên không ký kết nào khác và khoản đầu tư của họ.

ĐIỀU 10
Thế quyền

1. Khi một Bên ký kết hoặc một cơ quan của một Bên ký kết đó trả tiền cho nhà đầu tư của Bên ký kết đó theo một khoản bảo đảm, hợp đồng bảo hiểm hoặc hình thức đền bù khác đối với rủi ro phi thương mại liên quan đến khoản đầu tư, Bên ký kết khác sẽ công nhận sự thế quyền hoặc chuyển giao bất kỳ quyền hoặc quyền đòi tiền liên quan đến khoản đầu tư đó. Quyền hoặc quyền đòi tiền được thế quyền hoặc chuyển giao sẽ không vượt quá quyền đòi tiền ban đầu của nhà đầu tư.

2. Khi một Bên ký kết hoặc cơ quan của Bên ký kết trả tiền cho một nhà đầu tư của Bên ký kết đó và đã tiếp nhận quyền và quyền đòi tiền của nhà đầu tư, nhà đầu tư đó sẽ không thể, trừ trường hợp được ủy quyền thay mặt Bên ký kết hoặc cơ quan của Bên ký kết đó, sử dụng các quyền và quyền đòi tiền này để chống lại Bên ký kết kia.

3. Trong bất kỳ thủ tục nào liên quan đến tranh chấp đầu tư, một Bên ký kết sẽ không sử dụng việc nhà đầu tư hoặc khoản đầu tư được bảo hộ đã nhận được hoặc sẽ nhận được tiền đền bù hoặc bồi thường khác đối với toàn bộ hoặc một phần thiệt

hại theo một hợp đồng bảo hiểm hoặc bảo đảm, làm lý do để biện hộ, phản đối, đối trừ nghĩa vụ hoặc biện pháp khác.

4. Trong việc thực hiện quyền và quyền đòi tiền được thế quyền, một Bên ký kết hoặc cơ quan của Bên ký kết đó đang thực hiện quyền và quyền đòi tiền sẽ tiết lộ phạm vi thỏa thuận về quyền đòi tiền với các nhà đầu tư của họ cho Bên ký kết có liên quan.

ĐIỀU 11
Chuyển tiền

2. Mỗi Bên ký kết sẽ cho phép việc chuyển tiền liên quan đến các khoản đầu tư được quy định tại khoản 1(b) Điều 1 (Phạm vi) được thực hiện một các tự do và không chậm trễ. Việc chuyển tiền này bao gồm:

(a) Phần vốn góp ban đầu và vốn bổ sung để duy trì hoặc mở rộng đầu tư;

(b) Lợi nhuận, thu nhập từ vốn, cổ tức, phí thu được từ quyền sở hữu trí tuệ, phí chuyển giao công nghệ, phí hỗ trợ kỹ thuật và phí quản lý, lãi tiền vay và thu nhập vãng lai khác thu được từ bất kỳ khoản đầu tư nào được quy định tại khoản 1(b) Điều 1 (Phạm vi);

(c) Tiền thu được từ việc bán toàn bộ hoặc một phần hoặc thanh lý bất kỳ khoản đầu tư nào được quy định tại khoản 1(b) Điều 1 (Phạm vi);

(d) Các khoản tiền trả theo hợp đồng, bao gồm cả hợp đồng vay;

(e) Các khoản tiền trả theo Điều 8 (Tước quyền sở hữu và bồi thường) và Điều 9 (Bồi thường thiệt hại);

(f) Các khoản tiền phát sinh từ việc giải quyết tranh chấp đầu tư bằng bất kỳ biện pháp nào bao gồm xét xử tại tòa án, trọng tài hoặc thỏa thuận giữa các bên tranh chấp; và

(g) Tiền lương và khoản thù lao khác của người lao động hoặc theo hợp đồng thu được ở nước ngoài

liên quan đến khoản đầu tư được quy định tại khoản 1(b) Điều 1 (Phạm vi).

2. Mỗi Bên ký kết sẽ cho phép chuyển tiền liên quan đến khoản đầu tư được quy định tại khoản 1(b) Điều 1 (Phạm vi) được thực hiện bằng đồng tiền tự do chuyển đổi theo tỷ giá thị trường tại thời điểm chuyển tiền.

3. Mặc dù có các quy định tại khoản 1 và 2 của Điều này, một Bên ký kết có thể ngăn cản hoặc trì hoãn việc chuyển tiền thông qua việc áp dụng một các công bằng, không phân biệt đối xử và có thiện chí pháp luật nước mình liên quan đến:

(a) phá sản, vỡ nợ, hoặc bảo vệ quyền của chủ nợ;

(b) phát hành, buôn bán, hoặc giao dịch chứng khoán, hợp đồng tương lai, quyền mua cổ phần hoặc các công cụ phái sinh khác;

(c) tội phạm hoặc vi phạm hình sự và thu hồi thu nhập từ tội phạm;

(d) báo cáo tài chính hoặc việc lưu giữ sổ sách về chuyển tiền khi cần thiết để hỗ trợ cơ quan thực thi pháp luật hoặc cơ quan quản lý tài chính;

(e) bảo đảm việc tuân thủ lệnh hoặc phán quyết trong quá trình tố tụng tư pháp hoặc hành chính;

(f) thuế;

(g) an sinh xã hội, chế độ hưu trí công, hoặc chương trình tiết kiệm bắt buộc, bao gồm quỹ dự phòng, chương trình lương hưu và chương trình bảo hiểm người lao động;

(h) trợ cấp thôi việc của người lao động;

(i) yêu cầu đăng ký hoặc đáp ứng các thủ tục do Ngân hàng Trung ương ban hành và các cơ quan có thẩm quyền liên quan của một Bên ký kết; và

(j) Trong trường hợp Ấn Độ, các yêu cầu về đóng băng khoản đầu tư vốn ban đầu như quy định trong Chính sách đầu tư trực tiếp nước ngoài của Ấn Độ, nếu thuộc diện áp dụng quy định này, với điều kiện bất kỳ biện pháp mới nào yêu cầu áp dụng một thời gian đóng băng đầu tư sẽ không áp dụng đối với các khoản đầu tư đang tồn tại trước khi ban hành biện pháp mới đó.

5. Hiệp định này không ảnh hưởng đến quyền và nghĩa vụ của mỗi Bên ký kết với tư cách là thành viên của IMF theo Hiệp định thành lập Quỹ này, và sửa đổi nếu có, bao gồm việc sử dụng hành vi ngoại hối phù hợp với Hiệp định thành lập quỹ IMF, với điều kiện là Bên ký kết không áp đặt các hạn chế về giao dịch vốn trái với các cam kết cụ thể của mình liên quan đến giao dịch đó, trừ trường hợp theo Điều 12 (Các biện pháp tự vệ tạm thời) hoặc theo yêu cầu của IMF.

ĐIỀU 12
Các biện pháp tự vệ tạm thời

1. Một Bên ký kết có thể áp dụng hoặc duy trì các biện pháp không phù hợp với các nghĩa vụ theo Điều 3 (Đối xử quốc gia) liên quan đến giao dịch vốn xuyên biên giới hoặc Điều 11 (Chuyển tiền) trong trường hợp gặp khó khăn nghiêm trọng về cán cân thanh toán và khó khăn về tài chính đối ngoại hoặc có nguy cơ gặp phải các khó khăn này.

2. Một Bên ký kết có thể áp dụng hoặc duy trì các biện pháp không phù hợp với các nghĩa vụ theo Điều 11 (Chuyển tiền) trong trường hợp đặc biệt khi việc di chuyển vốn gây ra hoặc đe dọa gây ra bất ổn nghiêm trọng về kinh tế hoặc tài chính hoặc khó khăn nghiêm trọng đối với việc vận hành chính sách tiền tệ hoặc tỷ giá tại Bên ký kết đó. [11]

3. Các biện pháp được nêu tại khoản 1 và 2 của Điều này sẽ:

(a) phù hợp với Hiệp định thành lập IMF và sửa đổi nếu có;

[11] Để rõ ràng hơn, bất kỳ biện pháp nào thực hiện để đảm bảo ổn định tỷ giá bao gồm hạn chế dòng vốn đầu cơ sẽ không được sử dụng để bảo vệ một ngành cụ thể.

(c) tránh gây thiệt hại không đáng có đối với lợi ích thương mại, kinh tế và tài chính của bất kỳ Bên ký kết nào khác;

(d) không vượt quá mức cần thiết để giải quyết tình trạng mô tả tại khoản 1 và 2;

(d) áp dụng tạm thời và được dỡ bỏ dần dần khi tình trạng nêu tại khoản 1 được cải thiện; và

(e) được áp dụng sao cho bất kỳ Bên ký kết nào khác được đối xử không kém thuận lợ hơn bất kỳ Bên ký kết nào khác hoặc Bên không ký kết nào khác.

4. Các biện pháp được áp dụng hoặc duy trì theo khoản 2 của Điều này sẽ, ngoài các điều kiện nêu tại điểm từ 3 (a) đến (e) của Điều này:

(a) được dỡ bỏ khi không còn các điều kiện để áp dụng hoặc duy trì các biện pháp này;

(b) được áp dụng trên cơ sở đối xử quốc gia; và

(d) tránh các thiệt hại không đáng có đối với nhà đầu tư và khoản đầu tư nêu tại khoản 1(b) của Điều 1 (Phạm vi) của bất kỳ Bên ký kết nào khác.

5. Bất kỳ hạn chế nào được áp dụng hoặc duy trì theo các khoản 1 và 2 của Điều này hoặc bất kỳ thay đổi nào, sẽ được thông báo nhanh chóng cho các Bên ký kết khác.

6. Trong chừng mực không lặp lại quy trình theo WTO, IMF, hoặc các quy trình tương tự khác, Bên ký kết áp dụng các hạn chế nêu tại khoản 1 Điều này sẽ, theo yêu cầu của bất kỳ Bên ký kết nào khác, tiến hành tham vấn để rà soát các hạn chế được áp dụng bởi Bên ký kết đó.

ĐIỀU 13
Từ chối lợi ích

1. Một Bên ký kết có thể từ chối lợi ích của Hiệp định này đối với nhà đầu tư của Bên ký kết khác là pháp nhân của Bên

ký kết khác đó và khoản đầu tư của nhà đầu tư đó nếu nhà đầu tư của một Bên không ký kết sở hữu hoặc kiểm soát pháp nhân đó, và Bên từ chối lợi ích:

(a) không duy trì quan hệ ngoại giao với Bên không ký kết đó; hoặc

(b) áp dụng hoặc duy trì các biện pháp liên quan đến Bên không ký kết theo đó cấm giao dịch với pháp nhân đó hoặc các biện pháp đó có khả năng bị vi phạm nếu lợi ích của Hiệp định này được dành cho pháp nhân đó hoặc khoản đầu tư của họ.

2. Với điều kiện phải thông báo và tham vấn trước với Bên ký kết khác, một Bên cũng có thể từ chối lợi ích của Hiệp định này đối với nhà đầu tư của Bên ký kết khác đó là pháp nhân của Bên ký kết khác đó và khoản đầu tư của pháp nhân đó và khi Bên từ chối lợi ích chứng minh được:

(a) pháp nhân đó không có hoạt động kinh doanh thực chất trên lãnh thổ của Bên ký kết khác đó; hoặc

(b) pháp nhân đó được sở hữu hoặc kiểm soát bởi (các) nhà đầu tư của một Bên không ký kết hoặc của Bên từ chối lợi ích.

3. Một pháp nhân được coi là:

(a) "sở hữu" bởi một nhà đầu tư phù hợp với pháp luật và chính sách của mỗi Bên ký kết;

(b) "kiểm soát" bởi một nhà đầu tư nếu nhà đầu tư đó có quyền chỉ định đa số thành viên hội đồng quản trị hoặc bằng cách khác điều khiển hoạt động của pháp nhân đó một cách hợp pháp.

4. Sau khi thông báo, không ảnh hưởng đến khoản 1 của Điều này, trong trường hợp Cộng hòa Philippines, Cộng hòa Philippines có thể từ chối lợi ích của Hiệp định này đối với nhà đầu tư của bất kỳ Bên ký kết nào khác và khoản đầu tư của nhà đầu tư đó, nếu Philippines chứng minh được nhà đầu tư đó đã đầu tư trái với quy định của Luật Thịnh vượng chung số 108 với tiêu đề "Luật để trừng phạt hành vi vi phạm pháp luật về việc quốc hữu hóa các quyền, nhượng quyền hoặc đặc quyền nhất định", được sửa đổi bởi Nghị định số 715 của Tổng thống, còn gọi là "Anti-dummy Law", và được sửa đổi theo thời gian.

ĐIỀU 14
Minh bạch hóa

1. Nhằm đạt được các mục tiêu của Hiệp định này, mỗi Bên ký kết sẽ:

(a) trong chừng mực có thể, công bố các luật, quy định, chính sách, và các hướng dẫn hành chính áp dụng chung có liên quan hoặc ảnh hưởng đến đầu tư trong lãnh thổ của Bên ký kết đó;

(b) thành lập hoặc chỉ định đầu mối liên lạc để cung cấp thông tin liên quan đến các biện pháp cần công bố hoặc cho phép công chúng tiếp cận theo điểm (a) theo yêu cầu của bất kỳ thể nhân, pháp nhân hoặc bất kỳ ai của một Bên ký kết khác;

(c) thông báo cho các Bên ký kết khác thông qua Ban Thư ký ASEAN ít nhất một năm một lần về các hiệp định hoặc thỏa thuận liên quan đến đầu tư do Bên đó ký kết có sự đối xử ưu đãi.

2. Mỗi Bên ký kết sẽ nỗ lực, theo yêu cầu của Bên ký kết khác, trả lời nhanh chóng các câu hỏi và cung cấp thông tin cho Bên ký kết khác đó về các vấn đề được nêu tại khoản 1 của Điều này.

3. Hiệp định này không được hiểu là yêu cầu một Bên ký kết tiết lộ hoặc cho phép tiếp cận thông tin bí mật mà việc tiết lộ đó ảnh hưởng đến thực thi pháp luật hoặc bằng cách nào khác đi ngược lại lợi ích của công chúng hoặc ảnh hưởng đến lợi ích thương mại hợp pháp của các pháp nhân, cộng đồng hoặc cá nhân.

4. Tất cả các thông báo và liên lạc theo khoản 1 của Điều này sẽ bằng tiếng Anh.

ĐIỀU 15
Thủ tục đặc biệt và công bố thông tin

1. Quy định tại Điều 3 (Đối xử quốc gia) không được hiểu là ngăn cản một Bên ký kết áp dụng hoặc duy trì một biện pháp quy định thủ tục đặc biệt liên quan đến một khoản đầu tư, bao gồm yêu cầu khoản đầu tư phải được thành lập hợp pháp theo pháp luật của Bên ký kết đó, với điều kiện các thủ tục đó không

làm tổn hại đáng kể đến các quyền mà Bên ký kết đó dành cho nhà đầu tư của một Bên ký kết khác và khoản đầu tư của họ theo Hiệp định này.

2. Mặc dù có quy định tại Điều 3 (Đối xử quốc gia), một Bên ký kết có thể yêu cầu nhà đầu tư của một Bên ký kết khác, hoặc khoản đầu tư của họ, cung cấp thông tin liên quan đến đầu tư chỉ nhằm mục đích thông tin hoặc thống kê. Bên ký kết đó sẽ bảo vệ trong chừng mực có thể để các thông tin bí mật được cung cấp không bị tiết lộ nếu việc tiết lộ đó gây thiệt hại đến lợi ích thương mại hợp pháp của nhà đầu tư hoặc khoản đầu tư. Không có gì trong khoản này được hiểu là ngăn cản một Bên ký kết bằng cách khác thu thập hoặc tiết lộ thông tin thông qua việc áp dụng pháp luật nước mình một cách công bằng và thiện chí.

ĐIỀU 16
Đối xử đặc biệt và khác biệt cho các nước thành viên mới của ASEAN

Để tăng cường lợi ích của Hiệp định này cho các nước thành viên mới của ASEAN, và phù hợp với mục đích và lời nói đầu của Hiệp định này và mục đích tại Điều 2 (Các biện pháp hợp tác kinh tế) của Hiệp định khung, các Bên ký kết sẽ dành cho các nước thành viên mới của ASEAN, trong chừng mực có thể, sự đối xử đặc biệt và khác biệt, thông qua:

(a) Hỗ trợ kỹ thuật để tăng cường năng lực của các nước này về chính sách đầu tư và xúc tiến đầu tư, bao gồm các lĩnh vực như phát triển nguồn nhân lực;

(b) Tiếp cận thông tin về chính sách đầu tư của các Bên ký kết khác, thông tin về kinh doanh, cơ sở dữ liệu liên quan và các đầu mối để xúc tiến đầu tư;

(c) Cam kết trong các lĩnh vực mà các nước thành viên mới của ASEAN quan tâm;

(d) Công nhận rằng các cam kết của các nước thành viên mới của ASEAN có thể được xây dựng phù hợp với trình độ phát triển của nước mình.

ĐIỀU 17
Xúc tiến đầu tư

Các Bên ký kết sẽ hợp tác trong việc thúc đẩy các hoạt động đầu tư trên cơ sở các hiệp định và các thỏa thuận áp dụng cho hợp tác kinh tế, với mục đích nâng cao các mối quan hệ đầu tư giữa các Bên ký kết, thông qua

(a) khuyến khích đầu tư ASEAN- Ấn Độ;

(b) tổ chức các hoạt động xúc tiến đầu tư;

(c) thúc đẩy các sự kiện kết nối kinh doanh;

(d) tổ chức và hỗ trợ tổ chức các cuộc tọa đàm và hội thảo về cơ hội đầu tư và chính sách pháp luật đầu tư; và

(e) tiến hành trao đổi thông tin về các vấn đề khác mà các Bên ký kết cùng quan tâm liên quan đến khuyến khích và tạo thuận lợi đầu tư.

ĐIỀU 18
Tạo thuận lợi cho đầu tư

Phù hợp với pháp luật của mình, các Bên ký kết sẽ hợp tác nhằm tạo thuận lợi cho đầu tư giữa các nước ASEAN và Ấn Độ thông qua, nhưng không chỉ giới hạn trong các biện pháp sau:

(a) khuyến khích xây dựng một môi trường cần thiết cho tất cả các hình thức đầu tư;

(b) đơn giản hóa thủ tục đăng ký và chấp thuận đầu tư;

(c) khuyến khích phổ biến thông tin đầu tư, bao gồm quy tắc, quy định, chính sách và thủ tục đầu tư;

(d) thành lập trung tâm đầu tư một cửa của mỗi Bên ký kết tiếp nhận đầu tư để cung cấp dịch vụ tư vấn và hỗ trợ về các lĩnh vực kinh doanh bao gồm tạo thuận lợi trong việc cấp phép.

ĐIỀU 19

Tranh chấp đầu tư giữa các Bên ký kết

Các quy định của Hiệp định về cơ chế giải quyết tranh chấp trong khuôn khổ Hiệp định khung về hợp tác kinh tế toàn diện giữa Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á và Cộng hòa Ấn Độ ký tại Băng-cốc, Thái Lan ngày 13 tháng 8 năm 2009 sẽ áp dụng để giải quyết tranh chấp giữa các Bên ký kết theo Hiệp định này.

ĐIỀU 20
Tranh chấp đầu tư giữa một Bên ký kết và nhà đầu tư

Phạm vi

1. Điều này sẽ áp dụng đối với các tranh chấp đầu tư giữa một Bên ký kết và nhà đầu tư của Bên ký kết kia liên quan đến việc nghi ngờ vi phạm nghĩa vụ của Bên ký kết ban đầu được quy định tại Điều 3 (Đối xử quốc gia), Điều 7 (Đối xử đầu tư), Điều 8 (Tước quyền sở hữu và bồi thường), Điều 9 (Bồi thường thiệt hại) và Điều 11 (Chuyển tiền) và gây thiệt hại cho nhà đầu tư liên quan đến khoản đầu tư được quy định tại điểm 1(b) của Điều 1 (Phạm vi) trong quá trình quản lý, điều hành, hoạt động, hoặc bán hoặc các hình thức định đoạt khác đối với khoản đầu tư đó.

2. Điều này sẽ không áp dụng:

   (a) Đối với tranh chấp đầu tư phát sinh từ các sự kiện đã xảy ra hoặc các tranh chấp đầu tư đã được giải quyết hoặc đang trong quá trình xét xử hoặc trọng tài, trước thời điểm có hiệu lực của Hiệp định này; hoặc
   (b) Trong trường hợp nhà đầu tư tranh chấp mang quốc tịch của Bên ký kết tranh chấp.

3. Không quy định nào tại Điều này được hiểu là ngăn cản nhà đầu tư tranh chấp yêu cầu xử lý vụ việc theo thủ tục tư pháp hoặc hành chính áp dụng tại Bên ký kết tranh chấp.

4. Nhằm mục đích của Điều này:
   (a) Bên ký kết tranh chấp nghĩa là Bên ký kết bị khởi kiện theo Điều này;

(b) **bên tranh chấp** nghĩa là nhà đầu tư tranh chấp hoặc Bên ký kết tranh chấp;

(c) **các bên tranh chấp** nghĩa là nhà đầu tư tranh chấp và Bên ký kết tranh chấp;

(d) **nhà đầu tư tranh chấp** nghĩa là nhà đầu tư của một Bên ký kết nhân danh mình khởi kiện chống lại một Bên ký kết khác, và nếu liên quan bao gồm nhà đầu tư khởi kiện nhân danh một pháp nhân của Bên ký kết tranh chấp mà nhà đầu tư đó sở hữu hoặc kiểm soát;

(e) **ICSID** nghĩa là Trung tâm quốc tế về giải quyết tranh chấp đầu tư;

(f) **Công ước ICSID** nghĩa là Công ước về Giải quyết tranh chấp đầu tư giữa Nhà nước và công dân của Nhà nước khác, làm tại Washington, ngày 18/3/1965;

(g) **Quy tắc phụ trợ của ICSID** là Các quy tắc điều chỉnh cơ chế phụ trợ về tổ chức tố tụng của Ban thư ký trung tâm quốc tế về giải quyết tranh chấp đầu tư;

(h) **Công ước New York** là Công ước của Liên hợp quốc về công nhận và thực thi phán quyết của trọng tài nước ngoài, làm tại New York, ngày 10/6/1958;

(i) **Bên ký kết không tranh chấp** là Bên ký kết của nhà đầu tư tranh chấp; và

(j) **Quy tắc trọng tài UNCITRAL** là quy tắc trọng tài của Ủy ban của Liên hợp quốc về Luật Thương mại quốc tế, được Đại hội đồng Liên hợp quốc phê chuẩn ngày 15/12/1976.

Tham vấn và thương lượng/đàm phán

5. Trong trường hợp có tranh chấp đầu tư nêu tại khoản 1 của Điều này, các bên tranh chấp sẽ nỗ lực giải quyết tranh chấp thông qua tham vấn và thương lượng để hòa giải. Việc

tham vấn và thương lượng này, có thể bao gồm các thủ tục không ràng buộc, có sự tham gia của bên thứ ba, sẽ được khởi xướng thông qua yêu cầu tham vấn và đàm phán bằng văn bản của nhà đầu tư tranh chấp gửi tới Bên ký kết tranh chấp.

6. Với mục đích giải quyết tranh chấp đầu tư thông qua tham vấn và thương lượng, trước khi bắt đầu tham vấn hoặc đàm phán, nhà đầu tư tranh chấp sẽ cung cấp cho Bên ký kết tranh chấp thông tin liên quan đến cơ sở pháp lý và thực tiễn của tranh chấp.

Lựa chọn cơ quan giải quyết tranh chấp

7. Khi tranh chấp không thể giải quyết theo quy định tại khoản 5 của Điều này trong vòng 180 ngày kể từ ngày có yêu cầu bằng văn bản về việc tham vấn và đàm phán, trừ khi các bên tranh chấp có thỏa thuận khác, nhà đầu tư tranh chấp có thể nộp đơn khởi kiện đến:

(a) tòa án hoặc tòa hành chính của Bên ký kết tranh chấp; [12]
(b) hòa giải hoặc trọng tài theo Công ước ICSID và Quy tắc ICSID về thủ tục tố tụng trọng tài,[13] với điều kiện cả Bên ký kết tranh chấp và Bên ký kết không tranh chấp là thành viên của Công ước ICSID;
(c) hòa giải hoặc trọng tài theo Quy tắc phụ trợ của ICSID, với điều kiện một trong hai Bên ký kết tranh chấp hoặc Bên ký kết không tranh chấp, nhưng không phải là cả hai, là thành viên của Công ước ICSID;
(d) tòa trọng tài quốc tế theo vụ việc được thành lập theo Quy tắc trọng tài UNCITRAL; hoặc
(e) Bất kỳ tổ chức trọng tài nào hoặc theo bất kỳ quy tắc trọng tài nào, nếu các bên tranh chấp đồng ý.

Với điều kiện rằng việc khởi kiện ra tòa án hoặc tòa hành chính hoặc tới bất kỳ cơ quan hoặc bất kỳ quy tắc trọng tài nào theo điểm 7(a) đến (e) sẽ loại trừ khả năng khởi kiện ra các diễn đàn khác.

---

[12] Quy định này sẽ áp dụng với điều kiện tòa án hoặc tòa hành chính đó có thẩm quyền.
[13] Trong trường hợp Philippine, việc khởi kiện theo Công ước ICSID và Quy tắc ICSID về thủ tục tố tụng trọng tài sẽ căn cứ vào thỏa thuận bằng văn bản giữa các bên tranh chấp khi tranh chấp đầu tư phát sinh.

Điều kiện và thời hạn nộp đơn khởi kiện

8. Việc đưa tranh chấp ra hòa giải hoặc trọng tài theo quy định tại điểm 7(b), (c), (d) hoặc (e) của Điều này phải đáp ứng các điều kiện sau:

(a) Việc đưa tranh chấp ra hòa giải hoặc trọng tài diễn ra trong vòng 3 năm kể từ thời điểm nhà đầu tư tranh chấp biết hoặc cần phải biết về việc vi phạm nghĩa vụ nêu tại Hiệp định này gây thiệt hại cho nhà đầu tư liên quan đến khoản đầu tư được quy định quy định tại điểm 1(b) của Điều 1 (Phạm vi); và

(b) Nhà đầu tư tranh chấp gửi thông báo bằng văn bản cho Bên ký kết tranh chấp về ý định khởi kiện trong thời hạn 90 ngày trước khi nộp đơn khởi kiện. Thông báo ý định khởi kiện sẽ nêu rõ:

(i) một trong các cơ quan nêu tại các điểm 7(b), (c), (d) hoặc (e) sẽ được chọn là cơ quan giải quyết tranh chấp và, trong trường hợp điểm 7(b), thì sẽ theo hòa giải hay trọng tài;

(ii) tên và địa chỉ của nhà đầu tư tranh chấp và đại diện pháp lý của nhà đầu tư đó;

(iii) từ chối quyền bắt đầu hoặc tiếp tục khởi kiện ra bất kỳ cơ quan giải quyết tranh chấp nào được quy định tại khoản 7 của Điều này liên quan đến vấn đề tranh chấp, trừ các thủ tục áp dụng các biện pháp khẩn cấp tạm thời nêu tại khoản 30 của Điều này;

(iv) bản tóm tắt cơ sở pháp lý và thực tiễn của tranh chấp đầy đủ để trình bày vấn đề một cách rõ ràng, bao gồm các điều khoản của Hiệp định bị nghi ngờ là vi phạm và các biện pháp liên quan bị khởi kiện, tùy từng trường hợp cụ thể; và

(v) Yêu cầu bồi thường, và nếu cần, ước tính giá trị tổn thất.

9. Các quy tắc trọng tài áp dụng sẽ điều chỉnh thủ tục trọng tài nêu tại Điều này, trừ trường hợp thuộc phạm vi đã được sửa đổi tại Điều này bởi các Bên ký kết.

Lựa chọn trọng tài

10. Trừ khi các bên tranh chấp có thỏa thuận khác, tòa trọng tài được thành lập theo điểm 7(b), (c), (d) và (e) của Điều này sẽ bao gồm 3 trọng tài viên, trong thời hạn 75 ngày kể từ ngày tranh chấp đầu tư được khởi kiện ra trọng tài mỗi bên tranh chấp chỉ định một trọng tài. Trọng tài thứ ba là người chủ tọa, do các bên tranh chấp thỏa thuận chỉ định. Trong thời hạn 75 ngày kể từ ngày tranh chấp đầu tư được khởi kiện ra trọng tài, nếu nhà đầu tư tranh chấp hoặc Bên ký kết tranh chấp không chỉ định được trọng tài của mình, Tổng thư ký của ICSID trong trường hợp trọng tài nêu tại điểm 7(b) hoặc (c) của Điều này, hoặc Tổng thư ký của Tòa thường trực trọng tài (PCA) trong trường hợp trọng tài nêu tại điểm 7(d) hoặc (e) của Điều này, theo yêu cầu của một trong các bên tranh chấp, sẽ chỉ định trọng tài hoặc các trọng tài chưa được chỉ định từ danh sách trọng tài tương ứng của ICSID hoặc PCA, phù hợp với các điều kiện của khoản 11 Điều này.

11. Trừ khi các bên tranh chấp có thỏa thuận khác, trọng tài thứ ba sẽ:

(a) không cùng quốc tịch với nhà đầu tư tranh chấp và cũng không mang quốc tịch của Bên ký kết tranh chấp;

(b) không có địa chỉ thường trú trong lãnh thổ của một trong các bên Ký kết tranh chấp hoặc Bên ký kết không tranh chấp;

(c) không được tuyển dụng hoặc có liên quan đến Bên ký kết tranh chấp, Bên ký kết không tranh chấp, hoặc nhà đầu tư tranh chấp;

(d) chưa từng xử lý tranh chấp đầu tư với bất kỳ tư cách nào.

(e) có trình độ chuyên môn và kinh nghiệm đối với công pháp quốc tế, quy tắc thương mại và đầu tư quốc tế.

Hành vi của trọng tài

12. Khi các vấn đề liên quan đến thẩm quyền hoặc khả năng thụ lý vụ kiện được đưa ra thành phần đối ban đầu, tòa trọng

tài sẽ quyết định các vấn đề đó trước khi tiến hành xem xét các vấn đề về nội dung.

13. Bên ký tranh chấp có thể, không muộn hơn 3 tháng sau khi thành lập tòa trọng tài, gửi phản đối rằng yêu cầu đó là không có cơ sở hoặc không thể thụ lý. Bên ký kết tranh chấp cũng có thể gửi phản đối rằng yêu cầu khởi kiện nằm ngoài thẩm quyền của tòa trọng tài đó. Bên ký kết tranh chấp sẽ nêu cơ sở của phản đối chính xác đến mức có thể.

14. Tòa trọng tài sẽ xem xét phản đối này với tư cách vấn đề đầu tiên, ngoài vấn đề cơ sở nội dung của đơn khởi điện. Các bên tranh chấp đầu tư sẽ được dành cho cơ hội hợp lý để đưa ra quan điểm và bình luận của mình cho tòa trọng tài. Nếu tòa trọng tài quyết định rằng yêu cầu khởi kiện rõ ràng là không có cơ sở hoặc không thuộc thẩm quyền của tòa trọng tài, tòa trọng tài sẽ ra phán quyết theo nội dung đó.

15. Tòa trọng tài có thể, nếu được cho phép, phán quyết cho bên thắng kiện được nhận số tiền tương ứng với chi phí hợp lý và các chi phí phát sinh khác từ việc nộp đơn phản đối hoặc phản bác đơn phản đối này. Để xác định xem có được ra phán quyết loại này hay không, tòa trọng tài sẽ xem xét liệu yêu cầu khởi kiện hoặc phản đối thiếu căn cứ hoặc rõ ràng làkhông có cơ sở, và sẽ cho các bên tranh chấp có cơ hội hợp lý để trình bày ý kiến.

16. Trừ khi các bên tranh chấp có thỏa thuận khác, tòa trọng tài sẽ quyết định nơi xét xử phù hợp với quy tắc trọng tài áp dụng, với điều kiện là nơi xét xử ở trên lãnh thổ của một quốc gia thành viên Công ước New York.

Minh bạch hóa

17. Phù hợp với quy định tại khoản 18 Điều này, Bên ký kết tranh chấp sẽ có thể cho phép công chúng tiếp cận các phán quyết và quyết định cuối cùng do tòa trọng tài đưa ra.

18. Bất kỳ thông tin nào được xác định là thông tin mật và được gửi cho tòa trọng tài hoặc các bên tranh chấp sẽ được bảo vệ khỏi bị tiết lộ.

Giải thích chung

19. Tòa trọng tài sẽ, tự mình hoặc theo yêu cầu của Bên ký kết tranh chấp, đề nghị giải thích chung đối với bất kỳ điều khoản nào của Hiệp định này liên quan đến tranh chấp. Trong thời hạn 60 ngày kể từ ngày đề nghị, các Bên ký kết sẽ gửi quyết định chung bằng văn bản tuyên bố giải thích của mình cho tòa trọng tài. Không ảnh hưởng đến khoản 20 của Điều này, nếu các Bên ký kết không nộp được quyết định đó trong vòng 60 ngày, bất kỳ giải thích nào được nộp bởi một Bên ký kết sẽ được chuyển đến các bên tranh chấp và tòa trọng tài, và tòa trọng tài sẽ tự mình quyết định vấn đề này.

20. Quyết định chung của các Bên ký kết tuyên bố giải thích của mình về một điều khoản của Hiệp định sẽ ràng buộc tòa trọng tài, và bất kỳ quyết định hoặc phán quyết của tòa trọng tài đều phải phù hợp với quyết định chung đó.

Phán quyết

21. Phán quyết sẽ bao gồm:

(a) quyết định liệu Bên ký kết tranh chấp có vi phạm hay không vi phạm quyền được quy định tại Hiệp định này của nhà đầu tư tranh chấp và khoản đầu tư của họ; và

(b) khoản bồi thường nếu có vi phạm xảy ra. Khoản bồi thường chỉ trong phạm vi một hoặc cả hai điểm dưới đây:

(i) thanh toán thiệt hại về tiền và lãi suất nếu có; và

(ii) việc thu hồi tài sản, trong trường hợp này phán quyết sẽ nêu rõ Bên ký kết tranh chấp có thể trả bồi thường thiệt hại bằng tiền và lãi suất nếu có thay cho việc thu hồi tài sản.

22. Tòa trọng tài không được đưa ra phán quyết về bồi thường thiệt hại có tính trừng phạt.

23. Phán quyết do trọng tài đưa ra là chung thẩm và ràng buộc các bên tranh chấp. Phán quyết sẽ không có giá trị ràng buộc ngoại trừ đối với các bên tham gia tranh chấp cụ thể này và đối với vụ kiện cụ thể này.

24. Phán quyết phù hợp với khoản 21 của Điều này là chung thẩm và ràng buộc các bên tranh chấp. Bên ký kết tranh chấp sẽ tổ chức thực thi phán quyết không chậm trễ.[14]

25. Phù hợp với khoản 26 của Điều này và các thủ tục rà soát áp dụng đối với phán quyết tạm thời, các tranh chấp phải tôn trọng và tuân thủ phán quyết không chậm trễ.[15]

26. Bên tranh chấp sẽ không yêu cầu thực thi phán quyết cuối cùng cho đến khi:

(a) trong trường hợp phán quyết cuối cùng theo Công ước ICSID:
   (i) hết thời hạn 120 ngày kể từ khi ra phán quyết và không bên tranh chấp nào yêu cầu sửa đổi hoặc hủy bỏ phán quyết này; hoặc
   (ii) thủ tục sửa đổi hoặc hủy bỏ phán quyết đã hoàn tất.

(b) trong trường hợp phán quyết cuối cùng theo Quy tắc phụ trợ ICSID, Quy tắc trọng tài UNCITRAL, hoặc các quy tắc khác lựa chọn theo khoản 7(e) của Điều này:
   (i) đã hết thời hạn 90 ngày kể từ ngày ra phán quyết và không bên tranh chấp nào bắt đầu thủ tục sửa đổi, đình chỉ hoặc hủy bỏ phán quyết; hoặc

   (ii) một tòa án đã từ chối hoặc chấp nhận đơn yêu cầu sửa đổi, đình chỉ hoặc hủy bỏ phán quyết và không có kháng cáo tiếp.

27. Các Bên ký kết sẽ tổ chức thực thi phán quyết trên lãnh thổ nước mình.

<u>Chi phí</u>

28. Phán quyết có thể bao gồm các chi phí phù hợp với quy tắc trọng tài áp dụng.

29. Bên ký kết không tranh chấp không được sử dụng việc bảo hộ ngoại giao, hoặc yêu cầu khởi kiện quốc tế liên quan

[14] Các Bên ký kết hiểu rằng có thể cần thực hiện các thủ tục pháp lý và hành chính nội bộ trước khi thực thi phán quyết.
[15] Các Bên ký kết hiểu rằng có thể cần thực hiện các thủ tục pháp lý và hành chính nội bộ trước khi thực thi phán quyết.

đến tranh chấp đã được nhà đầu tư của họ đưa ra hòa giải hoặc trọng tài theo khoản 7 của Điều này, trừ khi Bên ký kết tranh chấp không tuân thủ phán quyết đã được đưa ra trong tranh chấp đó. Bảo hộ ngoại giao, với mục đích của khoản này, không bao gồm việc trao đổi ngoại giao không chính thức chỉ với mục đích hỗ trợ giải quyết tranh chấp.

30. Không Bên ký kết nào được ngăn cản nhà đầu tư tranh chấp yêu cầu tòa án hoặc tòa hành chính của Bên ký kết tranh chấp áp dụng các biện pháp khẩn cấp tạm thời chỉ với mục đích bảo vệ quyền và lợi ích của mình và không liên quan đến việc bồi thường thiệt hại hoặc giải quyết các vấn đề về nội dung của tranh chấp trước khi tiến hành các thủ tục tố tụng bất kỳ cơ quangiải quyết tranh chấp nào nêu tại khoản 7 của Điều này

Luật áp dụng

31. Tòa trọng tài sẽ quyết định các vấn đề tranh chấp phù hợp với Hiệp định này và quy tắc áp dụng của luật quốc tế và khi cần thiết, luật trong nước của Bên ký kết tranh chấp.

ĐIỀU 21
Các ngoại lệ chung

1. Với điều kiện các biện pháp này không được áp dụng theo cách có thể tạo ra sự phân biệt một cách thiên vị hoặc vô lý giữa các Bên ký kết, giữa các nhà đầu tư của họ, hoặc giữa các khoản đầu tư của nhà đầu tư trong điều kiện tương tự, hoặc một hạn chế trá hình của một Bên ký kết áp đặt cho nhà đầu tư hoặc khoản đầu tư của họ, không có quy định nào trong Hiệp định này được hiểu là hạn chế một Bên ký kết áp dụng hoặc thực thi các biện pháp:

(a) cần thiết để bảo vệ đạo đức công cộng hoặc duy trì trật tự công;

(b) cần thiết để bảo vệ cuộc sống hoặc sức khỏe của con người, hoặc của động thực vật;

(c) cần thiết để bảo đảm sự tuân thủ pháp luật mà pháp luật đó không mâu thuẫn với các điều khoản của Hiệp định này bao gồm pháp luật liên quan đến:

(i) hạn chế các hành vi lừa dối hoặc lừa đảo để xử lý tác động của việc lừa dối theo hợp đồng;

(ii) bảo vệ bí mật cá nhân liên quan đến việc xử lý và phổ biến thông tin cá nhân và việc bảo vệ bí mật về hồ sơ và tài khoản cá nhân; và

(iii) an toàn;

(d) áp dụng để bảo vệ tài sản quốc gia có giá trị nghệ thuật, lịch sử hoặc khảo cổ; hoặc

(e) liên quan đến việc bảo vệ tài nguyên thiên nhiên không thể tái tạo, nếu biện pháp đó được áp dụng liên quan đến các hạn chế đối với sản xuất hoặc tiêu thụ trong nước

2. Trong chừng mực liên quan đến các biện pháp ảnh hưởng đến dịch vụ tài chính, khoản 2 (Quy định trong nước) của Phụ lục về dịch vụ tài chính của Hiệp định chung về thương mại dịch vụ trong Phụ lục 1B của Hiệp định WTP được bao gồm và trở thành một phần của Hiệp định này, với những sửa đổi phù hợp.

ĐIỀU 22
Các ngoại lệ về an ninh

1. Không gì trong Hiệp định này được hiểu là:

(a) yêu cầu một Bên ký kết cung cấp các thông tin mà việc tiết lộ các thông tin đó được coi là đi ngược lại lợi ích an ninh thiết yếu của Bên ký kết đó; hoặc

(b) cản trở một Bên ký kết thực hiện các hành động mà Bên ký kết đó cho là cần thiết để bảo vệ lợi ích an ninh thiết yếu của mình, bao gồm nhưng không chỉ là:

(i) hành động liên quan đến vật liệu có thể phân hạch hoặc có thể làm giàu về hạt nhân hoặc các vật liệu làm phát sinh ra các vật liệu đó;

(ii) hành động trong thời gian chiến tranh hoặc trường hợp khẩn cấp khác trong quan hệ đối nội hoặc đối ngoại;

(iii) hành động liên quan đến vận chuyển vũ khí, vật liệu nổ và các vật liệu chiến tranh và việc vận chuyển các hàng hóa và vật liệu khác

được tiến hành nhằm phục vụ trực tiếp hoặc gián tiếp mục đích hậu cần cho cơ sở quân sự;

(iv) hành động để bảo vệ cơ sở hạ tầng công cộng thiết yếu, bao gồm cơ sở hạ tầng thông tin, điện, nước, khỏi hành vi cố ý vô hiệu hóa hoặc phá hoại cơ sở hạ tầng đó; hoặc

(d) cản trở một Bên ký kết thực hiện bất kỳ hành động nào theo nghĩa vụ của Bên đó theo Hiến chương Liên hợp quốc để gìn giữ hòa bình và an ninh quốc tế.

2. Mỗi Bên ký kết sẽ thông báo cho các Bên ký kết khác đầy đủ nhất có thể về các biện pháp được thực hiện theo điểm 1(b) và (c) của Điều này và việc chấm dứt các biện pháp này.

3. Không quy định nào trong Hiệp định này được hiểu là yêu cầu một Bên ký kết dành lợi ích của Hiệp định này cho nhà đầu tư là pháp nhân của Bên ký kết kia khi một Bên ký kết áp dụng hoặc duy trì các biện pháp trong bất kỳ văn bản pháp luật nào được coi là cần thiết để bảo vệ lợi ích an ninh thiết yếu liên quan đến một Bên không ký kết hoặc nhà đầu tư của Bên không ký kết mà quy định đó có thể bị vi phạm nếu lợi ích của Hiệp định này được dành cho pháp nhân đó hoặc khoản đầu tư của họ.

4. Khoản 3 của Điều này sẽ được giải thích phù hợp với cách hiểu của các Bên ký kết về Các ngoại lệ về an ninh được quy định tại Phụ lục XX là một phần không tách rời của Hiệp định này.

5. Điều này sẽ được giải thích phù hợp với cách hiểu của các Bên ký kết về tính phi tài phán của Các ngoại lệ về an ninh được quy định tại Phụ lục XX là một phần không tách rời của Hiệp định.

ĐIỀU 23
Ủy ban hỗn hợp về đầu tư

1. Ủy ban hỗn hợp về đầu tư sẽ được thành lập trong vòng 1 năm kể từ ngày Hiệp định này có hiệu lực.

2. Chức năng của Ủy ban hỗn hợp bao gồm:

(a) theo dõi việc thực thi Hiệp định này;

(b) báo cáo với các Bên ký kết về việc thực thi Hiệp định này;
(c) xem xét và đề xuất với các Bên ký kết về bất kỳ sửa đổi nào đối với Hiệp định này;
(d) giám sát và điều phối hoạt động của các Tiểu ban được thành lập theo Hiệp định này; và
(e) thực hiện các chức năng khác được các Bên ký kết đồng ý.

3. Ủy ban hỗn hợp về đầu tư:
(a) bao gồm đại diện của các Bên ký kết; và
(b) có thể thành lập các Tiểu ban và giao một số nhiệm vụ của mình cho các Tiểu ban đó.

ĐIỀU 24
Phương thức trao đổi

Mỗi Bên ký kết sẽ chỉ định một đầu mối liên lạc để tạo thuận lợi cho việc trao đổi giữa các Bên ký kết về các vấn đề liên quan đến Hiệp định này. Tất cả các trao đổi chính thức sẽ bằng tiếng Anh.

ĐIỀU 25
Phụ lục, Ghi chú và Danh mục

Các Phụ lục, ghi chú và danh mục của Hiệp định này là một phần không thể tách rời của Hiệp định.

ĐIỀU 26
Sửa đổi

Các Bên ký kết có thể thỏa thuận bằng văn bản về việc sửa đổi Hiệp định này và các sửa đổi đó sẽ có hiệu lực kể từ ngày hoặc các ngày được các bên đồng ý.

ĐIỀU 27
Ngừng tham gia và hết hiệu lực

1. Bất kỳ Bên ký kết nào có thể chấm dứt tham gia Hiệp định sau khi đã thông báo bằng trước 12 tháng bằng văn bản cho các Bên ký kết khác.

2. Hiệp định này sẽ hết hiệu lực nếu, theo khoản 1 của Điều này:

(a) Ấn Độ chấm dứt tham gia Hiệp định; hoặc
(b) Hiệp định này có hiệu lực đối với ít hơn 4 quốc gia thành viên ASEAN.

3. Các Bên ký kết có thể yêu cầu bằng văn bản về việc tham vấn liên quan đến bất kỳ vấn đề nào phát sinh từ việc rút khỏi Hiệp định này trong vòng 60 ngày kể từ này nhận được thông báo nêu tại khoản 1 của Điều này. Bên ký kết được yêu cầu sẽ tổ chức tham vấn một cách thiện chí sau khi nhận được yêu cầu đó.

ĐIỀU 28
Rà soát

Trừ khi có thỏa thuận khác, các Bên ký kết sẽ thực hiện rà soát tổng thể về Hiệp định này để xem xét cụ thể hơn các mục tiêu của Hiệp định trong vòng 3 năm kể từ ngày Hiệp định có lực, và định kỳ 3 năm một lần sau đó.

ĐIỀU 29
Lưu chiểu

Đối với các quốc gia thành viên ASEAN, Hiệp định này sẽ được lưu chiểu tại Tổng thư ký ASEAN, người sẽ cung cấp nhanh chóng bản sao có xác nhận cho mỗi quốc gia thành viên ASEAN.

ĐIỀU 30
Hiệu lực

1. Mỗi Bên ký kết sẽ thông báo cho các Bên ký kết khác bằng văn bản sau khi hoàn tất các thủ tục trong nước của mình để Hiệp định có hiệu lực. Hiệp định có hiệu lực vào ngày 01 tháng 7 năm 2014 đối với bất kỳ Bên ký kết nào đã thực hiện việc thông báo đó với điều kiện Ấn Độ và tối thiểu 4 quốc gia thành viên ASEAN đã thực hiện việc thông báo vào ngày đó.

2. Nếu Hiệp định này không thể có hiệu lực vào ngày 1 tháng 7 năm 2014, Hiệp định sẽ có hiệu lực, đối với bất kỳ Bên ký kết nào đã thực hiện thủ tục thông báo nêu tại khoản 1 của

Điều này, sau 60 ngày kể từ ngày Ấn Độ và tối thiểu 4 quốc gia thành viên ASEAN thực hiện thủ tục thông báo nêu tại khoản 1 của Điều này.

3. Sau khi Hiệp định này có hiệu lực theo khoản 1 và 2 của Điều này, Hiệp định sẽ có hiệu lực đối với bất kỳ Bên ký kết nào sau 60 ngày kể từ ngày của thông báo của Bên ký kết đó nêu tại khoản 1 của Điều này.

Ký tại ....., ngày.... tháng...năm, thành 2 bản bằng tiếng Anh

Phụ lục 1
Các ngoại lệ về an ninh

Các Bên ký kết khẳng định rằng cách hiểu dưới đây liên quan đến giải thích và/hoặc thực thi Hiệp định này:

(a) Các biện pháp nêu tại khoản 3 của Điều 22 (Các ngoại lệ về an ninh) là các biện pháp mà ý định và mục đích của Bên ký kết áp dụng các biện pháp đó là để bảo vệ lợi ích an ninh thiết yếu. Những biện pháp này sẽ được áp dụng trên cơ sở không phân biệt đối xử và có thể nằm trong bất kỳ quy định pháp luật nào của Bên ký kết đó.

(i) Trong trường hợp của Ấn Độ, các biện pháp áp dụng nêu tại khoản 3 của Điều 22 (Các ngoại lệ về an ninh) hiện tại được quy định trong các quy tắc khung thuộc Luật quản lý ngoại hối, 1999 (42 của 1999) (FEMA). Theo yêu cầu của một Bên ký kết, Ấn Độ sẽ cung cấp thông tin về các biện pháp này.

(ii) Trong trường hợp của các quốc gia thành viên ASEAN, hiện tại pháp luật của các quốc gia này không áp dụng hoặc duy trì các biện pháp đơn phương chống lại bất kỳ Bên không ký kết nào hoặc nhà đầu tư của Bên không ký kết nào. Điều này sẽ không cản trở các quốc gia thành viên ASEAN áp dụng các biện pháp tương tự chống lại bất kỳ Bên không ký kết hoặc nhà đầu tư của Bên không ký kết nào.

(b) Các biện pháp do một Bên ký kết áp dụng hoặc duy trì liên quan đến Bên không ký kết hoặc nhà đầu tư của Bên không ký kết sẽ không ảnh hưởng đến quyền chủ quyền của Bên ký kết khác trong việc xây dựng chính sách đối ngoại cũng như không cản trở các pháp nhân của nhà đầu tư nước ngoài là đối tượng của các biện pháp đó trong việc thành lập ở Bên ký kết khác.

Phụ lục 2
Tính phi tài phán của các ngoại lệ an ninh

Liên quan đến việc giải thích và/hoặc thực thi Hiệp định này, các Bên ký kết khẳng định cách hiểu của mình rằng các tranh chấp được đưa ra trọng tài theo khoản 7 và 8 của Điều 20 (Tranh chấp đầu tư giữa một Bên ký kết và nhà đầu tư), khi Bên ký kết tranh chấp đưa ra một biện hộ rằng các biện pháp bị nghi ngờ vi phạm thuộc phạm vi của ngoại lệ về an ninh được quy định tại Điều 22 (Các ngoại lệ về an ninh), bất kỳ quyết định nào của Bên ký kết tranh chấp được đưa ra đối với các vấn đề an ninh đó sẽ không bị xét xử và sẽ không bị đưa ra bất kỳ tòa trọng tài nào để xem xét các vấn đề về nội dung của quyết định đó, ngay cả khi quá trình tố tụng liên quan đến việc xem xét các yêu cầu về thiệt hại và/hoặc bồi thường thiệt hại, hoặc xét xử bất kỳ vấn đề nào khác được đệ trình tại tòa trọng tài.